

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

ÚNOR 2025

foto: Tomek Hurt

únor 2025

OBSAH

- str. 4-6 Sněm ve Frýdlantu nad Ostravicí, *Anežka Šubrtová*
- str. 7 Kulatý stůl, *Anežka Šubrtová*
- str. 8 Mezinárodní mistrovství v TZ v Kralovicích, *Karel Popel*
- str. 9 Záhada zmizelého hořce, *Andrea Brabcová*,
Školení pro hospodáře, *Tomek Hurt*
- str. 10 Volno na tábory, *Marek Kuskov*,
Hořcová výzva 2025, *Anežka Šubrtová*
- str. 11 DONIO, *Marek Kuskov*
- str. 12 Vzpomínky na Ládu Jelena, *Jiřin, Fila Špale, Eva Pešková*
- str. 13 KUK na stěně, *Teodor Polák*,
Po stopách Karla T., *Jiří Krajča*
- str. 14 Světlušce pomáháme dál, *Anežka Šubrtová*
- str. 15 Tomíci a vlčí máky, *Anežka Šubrtová*
- str. 16 Vzdělávání u tomíků, *Standa Prais*,
Adventní věnování, *Klára Fialová*
- str. 17 Zimní dobrodružství na Ostravicí, *Veronika Šarinová*,
Eliška Kuchařová,
Klub Čipísek, *Jindřich Vašítko*
- str. 18 Dakoti mají novou náčelnici, *Tomek Hurt*,
Vyzvědači v Kutné Hoře, *Káča Hurtová*
Za krásami Moravského krasu, *Johana Kuřiková*
- str. 19 Skály u Mokré a Mikuláš, *Miloš Stejskal*,
Oftalmobruslení, *Elena a Šimon Součkoví*,
Matyáš Churavý
- str. 20 Předvánoční čas u tomíků, *Nikola Hladná, Anna Bláhová*,
Zuzana Horáková
- str. 21 Dánské střípky, *Vratislav Florián*
- str. 22 Krkonošská boudařka Míša Šťastná, *Zbyněk Báča*
- str. 23 Jarní sluníčko s lenochodem, *Petr Teringl*
- str. 24 Lesní moudrost je životní moudrost, *Josef Porsch - Ablákela*
- str. 25 Mikešovo nožobraní, *Jiří Lukeš*
- str. 26 Stručná historie oddílu Práčata Rapšach, *Karel Snětina*
- str. 27 KADAO 40, *Adam Dib Weicht*,
Živý Betlém, *Petr Blahuš*
- str. 28 Brigáda na Kusalínu, *Tom Weicht*
- str. 29 Co bylo, *Tomáš Novotný*
- str. 30 Pro Mariánku k 90. narozeninám, *Pavla Skotnicová, Vláda Skotníca*,
Tříkrálová Okoř 2025, *Jindra Pavličková*

Po sněmu o sněmu

Vedle dělné atmosféry a práce, kterou na frýdlantském sněmu odvedly pořadatelské oddíly tomíků, totiž Divočáci z Frýdlantu a Tuláci z Frýdku-Místku, a také všichni vystupující a diskutující, chci glosovat čtyři věci. Zaujaly mne.

Výdrž. Zájem o naši věc. Dobrá kondice.

Adresuji tahle slova našim seniorům. Těm opravdu již věkovitým. Sněm navštívil Miloš Stejskal (84), tomík-horolezec z Brna. Z Plzně přijel Ivoš Poduška, za rok devadesátiletý. Maruše Bařinové jsme blahopřáli, též k nedávným devadesátinám. O vodáckém čiperovi Vláďovi Hladíkovi snad ani nemluvm, ten ve svých 85 strčí do kapsy lidi i o několik dekad mladší. Láda Župka ve svých 83 zvládl hravě výstup na Ondřejník. Sněm byl pestrý i z tohoto pohledu. To je dobře.

Nová klubovna Zlatých šípů.

Řeklo by se: potřebných oddílů je víc. Je. Ale Šípákům se musí přiznat, že se pouštějí do náramně odvážného počínu. Běžný chod oddílu, naplno roztočená Vrtule pro veřejnost – nu a k tomu chtějí postavit zbrusu novou klubovnu. Novou Mlynářku. Získali od obce pozemky, na kterých stojí klubovna dnešní. Jen do hrubé stavby investují 3,5 milionu korun. Když to ale všechno klapne, budou za pár let tomíci z Valmezu v moderní budově. Rádi tam poskytnou nocleh kamarádům z celé republiky. Podpořme je! Mohou se těšit na pomoc z ústředních zdrojů, ale pořád to bude málo. Donio to jistí, stačí mrknout na <https://donio.cz/nova-mlynarka>. Mrknout – a přispět.

Stříbrné hořce

Zablýskaly na sněmu hned pětkrát. Ty pro Jirku Homolku a Ládu Jelena doprovázely vzpomínky a dojetí. Bylo by lepší dát jim je až o hodně později, po dlouhém životě a dobrém díle. Sněm odměnil jejich nositele in memoriam potleskem, který patřil též ženám a dětem zvěčnělých. Symbolicky zazněla i večerka... Evě Vilhelmové, Iloně Jaglové a Jitce Šmicové zvané PiUč jsme se Zdeňkem Rolincem potřásli rádi rukama a poděkovali za všechno, co svým svěřencům za dlouhá desetiletí práce v oddílech odevzdaly. Organizování turistických závodů, tábory, oddílové i spolkové účtování, práce s prcky i většími, ale třeba i psaní scénářů k divadelním scénkám pro oddíly. Tohle všechno jmenované vedoucí obsáhly. A na kolik věcí se ještě chystají!

Výzva Fagaraš

Petr Němčík a Lenka Galatíková z Holešova probudili v mnoha tomících chuť tam jet! Deset minut poutavě vyprávěli o své expedici. Dobře ji připravili, zajímavě plánovali. Uměli ale pojmenovat i slabiny, třeba druh zvoleného přístřešku pro takové putování. Nevyhnuli se ani využití vrtulníku. Namouduši! Poranění nohy jedné z účastnic nebylo snad nějak děsivé, ale v nepřístupném terénu byl vrtulník jediná možnost. Prozíravost, s jakou měli pojištění i pro takový případ, byla více než chvályhodná.

Krátké představení fagarašského putování najdete na našich webových stránkách. Mrkněte. Stojí to za to.

Tomáš Novotný

Sněm ve Frýdlantu nad Ostravicí

Sněmovali jsme na pomezí Moravy a Slezska, pod krásnými Beskydy. Na sněmu se sešlo 122 účastníků z 60 oddílů. Jako hosté dorazili starostka města Helena Pešatová, předseda České rady dětí a mládeže Aleš Sedláček, ředitel Nadačního fondu Českého rozhlasu Jiří Váňa a Zbyněk Báča za Klub českých turistů.

Zdeněk Šmída a Petr Němčík pozvali instruktory na letošní dvě letní táborové školy. Standa Prais představil i mnoho dalších tomických vzdělávacích akcí. Dohromady s Lukášem Hodkem pak navnadili oddíly do využívání „šablon“. Tedy do poměrně dobře financovatelných inovativních oddílových aktivit pro roky 2024-2027. Tomáš Fúsek shrnul aktivity kolem Turistického závodu a promítl vydařený krátký film o TZ.

Zbyněk Báča představil rezervační ubytovací systém NOCLEH (KČT) a nově značené trasy v Českém Banátu. Celý sál se pak pustil do osmiminutové Hořcové výzvy. Ta tomíky čeká od 1. dubna ve

velkém. Oddíl Medvědí stopa z Holešova vyprávěl o expedici na Fagaraš, přípravě sušených obědů, nešťastném úrazu, ale také o velkých zkušenostech z této výpravy. Zlaté šípy ve Valašském Meziříčí budují novou klubovnu. Nyní je čas opravdu „kopnout“ a proto spustili finanční sbírku na Novou Mlýnářku (donio.cz) a přímo na sněmu vydražili exkluzivní zážitky.

Zprávu revizní komise přednesla Ika Jaglová. A Tomek Hurt představil nový informační systém pro správu a komunikaci členů DaMIS. Na konci dopolední části bylo ještě hlasováním stvrzeno koopťování nového člena předsednictva Vaška Holého z hradeckého TOM Hraboší.

U kulatých stolů se tomíci věnovali dobročinným akcím a pomoci krajině, diskutovalo se nad oddílovým nástupnictvím a vyměňovaly se zkušenosti v oblasti her. Na pódiu předseda Tomáš Novotný shrnul dění ve spolku od minulého sněmu, toho v Praze.

Celý sál pak ve stoje pietně vzpomněl na Jirku Homolku a Ládu Jelena, kteří nás v loňském roce opustili a zde na sněmu byli oceněni nejvyšším spolkovým vyznamenáním, Stříbrným hořcem, in memoriam. Společně s místopředsedou spolku Zdeňkem Rolincem pak Tomáš Novotný předal Stříbrný hořec Iloně Jaglové, šéfce revizní komise, Evě Vilhelmové, energické organizátorce Turistických závodů, a dlouholeté vedoucí tomíků z Kamenického Šenova Jitce Šmicové zvané PíUč.

Marek Kuskov se podělil o své postřehy ze setkání na téma placení dovolené pro táborové vedoucí. Zmínil Cenu Přístav, kterou uděluje ČRD, a pozval spolkovou mládež na brigády. Po sněmování se večer nesl v duchu dobrého jídla, cimbálové muziky kapely Mucha a tanců Frýdlantské chasy. V neděli ještě tomíci vyrazili do Beskydského pivovárku a hrstka statečných vyšlápala na Ondřejník, aby zakončila tento nakonec pěkně zasněžený sněm.

Děkujeme celému ústředí, domácímu pořadatelskému oddílu TOM Divočáci v čele s Pavlou Skotnicovou a sousedskému TOM Tuláci Frýdek-Místek za organizaci velké spolkové akce. Povedla se.

Anežka Šubrtová

10.-12.1.2025

Kulatý stůl Dobré skutky a pomoc krajině

V menší skupince a se zástupci Světlušky jsme si povídali o formách oddílové dobročinnosti. I sebemenší benefiční akce, ať už pro Světlušku nebo kohokoliv jiného, má velký smysl. I přesto, že v pokladničce vybereme jen pár tisíc korun, ukazujeme dětem, že je dobré se dívat kolem sebe a umět pomoci druhým.

Budeme hledat možnosti, jak oddílům ulehčit organizačně a vytvořit **pro měsíc září** tomickou pomoc Světlušce. Na webu Asociace TOM naleznete souhrn oddílových dobrých skutků.

Přírodu nestačí chránit, je potřeba ji obnovovat. Oddíly mohou například vyřezávat invazivní porosty, vysazovat odolné druhy stromků, pročišťovat potůčky, budovat tůně, upravovat svá tábořiště a okolí kluboven tak, aby co nejvíce zachovaly ráz a funkci krajiny.

Naším tomíkům doporučujeme kontaktovat např. blízké ekoncentrum nebo odbor životního prostředí a využít rady odborníků. Z diskuze vzešla i potřeba sdílení praktických zkušeností: jak tábořit šetrně, jak se chovat udržitelně i během roku.

Anežka Šubrtová

Mezinárodní mistrovství v TZ v Kralovicích

Devětadvacáté mezinárodní mistrovství v turistickém závodě (TZ) jednotlivců proběhlo v sobotu 12. října 2024 v okolí rekreačního zařízení Volesko u Kralovic. Pořadatelem vrcholného klání sezony byl oddíl TOM Šikulové Kralovice, DDM Kralovice a další složky města.

Kralovice hostily mezinárodní šampionát opět po sedmnácti letech, v r. 2007 se běhalo na tratích v údolí Střely nedaleko obce Strážáň.

Klání se zúčastnilo sto šedesát závodníků ze třiceti oddílů. Chod závodu a jeho zázemí zajišťovalo padesát pořadatelů a rozhodčích. Těm, stejně jako závodníkům, dělalo nejvíce starostí dosti chladné počasí. Vlastní soutěž proběhla hladce bez jakéhokoliv oficiálního protestu. Slavnostního vyhlášení výsledků se zúčastnili mj. předseda Asociace turistických oddílů mládeže ČR, která závody finančně spoluzajišťuje, Tomáš Novotný, předseda Rady TZ České republiky Zdeněk Vejrosta a předsedkyně sekce mládeže Klubu slovenských turistů Mária Maxianová.

Závodníci České republiky vybojovali 39 medailí, z toho 14 zlatých. V hodnocení států získala ČR 278 b., Slovenská republika 74.

Výborně se na posledním podniku závodního roku 2024 dařilo rovněž devítičlenné skupině borců pořadatelského klubu.

Ta získala celkem šest medailí (2-1-3) a stala se z pohledu zisku cenných kovů čtvrtou neúspěšnější výpravou mistrovství.

*Karel Popel,
TOM Šikulové, Kralovice*

Vítězové MM

nejml. žáci:

nejml. žákyně:

ml. žáci:

ml. žákyně:

st. žáci:

st. žákyně:

ml. dorostenci:

ml. dorostenky:

st. dorostenci:

st. dorostenky:

muži A:

ženy A:

muži B:

ženy B:

muži C:

ženy C:

T. Ondrejkoivič, (Karpat. vlci Častá),
A. Kalousková (Stopaři Mikulášovice),
M. Knap (Stopaři Mikulášovice),
A. Pavliščová (Skaut Týnec n. S.),
T. Menšík (Žlutý kvítek Palkovice),
H. Uhlířová (Kometa Brno),
S. Vlček (Priatelja Kysúc),
Schwarzová (Nezmaři Bilovec),
M. Popel (Šikulové Kralovice),
V. Konopáčová (Tuláci Fr.-Místek),
J. Hofman (Vltavský paprsek Kralupy n. Vlt.),
E. Babicová (Junák Č. Brod),
M. Štefl (Šikulové Kralovice),
L. Vavříková (Vltavský paprsek Kralupy n. Vlt.),
L. Koloničný (Tuláci Fr.-Místek),
L. Slabáková (Kometa Brno).

Záhada

zmizelého hořce

V pátek 8.11.2024 jsme zavítali do Tře-
mošné u Plzně, kde jsme byli až do nedě-
le. Sešlo se nás tam skoro dvacet.

Téma víkendovky byla *Záhada zmi-
zelého hořce*. Rozdělili jsme se do dvou
týmů a začali hledat stopy pachatele. Tím
jsme získali nápovědu, kdo by jím mohl
být. U každého podezřelého byly infor-
mace o věku, jménu, koníčcích... a také
tam byly napsané výsledky od policie, kde
podezřelí při krádeži byli. Moc mě bavi-
lo a strašně jsem se chtěla dozvědět, kdo
z nich to vlastně byl.

Další den ráno jsme šli na výlet do lesa,
abychom si trochu pročistili hlavu a pak
na nás čekal teplý oběd. Večer jsme hráli
naše oblíbené divadlo. Každý tým si při-
pravil vystoupení na téma „Zmizelý ho-
řec“. Další den jsme znovu šli ven do lesa
a zjistili jsme, že kolem běžel někdo, kdo
měl něco modrého v ruce. Co to asi bylo?
No přece ukradený hořec! Všichni jsme
běželi směrem, kterým prý ten zločinec
zmizel. Ležel tam ukradený hořec. Hurá!
Chytili jsme zloděje a hořec se vrátil na
své místo.

Víkendovka mě opravdu moc bavila.
Byla to jedna z nejlepších. Vedoucí si s ní
asi museli dát hodně práce, aby ji připa-
řili, ale určitě stála za to!

Andrea Brabcová – Andy,
TOM Skřítci, Plzeň

- připojte se, otestujte

Školení pro hospodáře

Využijte možnosti připojit se k on-line školením pro hospodáře. Všechna proběhnou v systému Google Meet, stačí se tedy pouze připojit přes odkaz, netřeba nic instalovat ani se předem hlásit. Všechna školení povede Tomek Hurt.

Jak účtovat šablony

Termín: 24. února 2025, od 19:00 do 20:30 (druhý termín bude na podzim)

Kde: Google Meet
(<https://meet.google.com/vch-pgud-swq>)

O co půjde: Plánujete-li využívat šab-
lony (nebo již šablony realizujete), bude
se vám hodit detailní vysvětlení toho, jak
přesně se mají zaúčtovat konkrétní dokla-
dy, kdy lze použít doklad celý, kde je potře-
ba jej alikvotně rozdělit, jak šablony ovlivní
vyúčtování dotací daných akcí, vysvětlíme i
fakturaci na spolek a další věci.

Jak účtovat v (podvojném) účetnictví

Termín: 22. května 2025, od 18:30 do 20:30

Kde: Google Meet
(odkaz upřesníme s předstihem)

O co půjde: Projdeme typické příklady,
s kterými se jako hospodáři musíte umět
vypořádat. Zaúčtujeme postupně běžnou
činnost, výpravu, dotaci či vystavíme fak-
tury, projedeme systém kontrol v podvojku.
Vše si ukážeme v programu ESO Skeleton,
který tomíci k účtování podporují.

Školení hospodářů oddílů TOM

Termín: 15. května 2025,
od 18:30 do 20:30

Kde: Google Meet
(odkaz upřesníme s předstihem)

O co půjde: Na školení si vysvětlíme,
jak mají vypadat prvotní a účetní doklady,
jaký je mezi nimi rozdíl a jaká je mezi nimi
vazba, povíme si o uchovávání a archivaci
dokladů a budeme se věnovat asociačním
dotacím. Po absolvování školení nebudete
mít s doklady problém, bude vám chybět
jen jejich zaúčtování.

Jak účtovat v jednoduchém účetnictví

Termín: 20. května 2025,

od 18:30 do 20:30

Kde: Google Meet (odkaz upřesníme)
O co půjde: Projdeme typické příklady,
s kterými se jako hospodáři musíte umět
vypořádat. Zaúčtujeme postupně běžnou
činnost, výpravu, dotaci či vystavíme fak-
tury. Vše si ukážeme v programu ESO Ske-
leton, který tomíci k účtování podporují.

ESO Skeleton

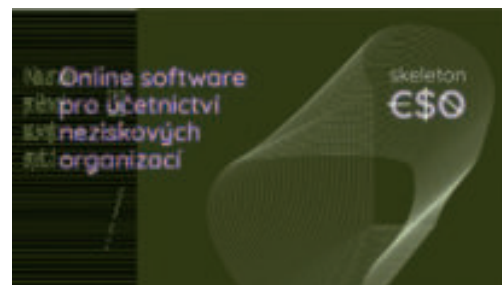
– školení v jednotlivých modulech

Termín: podzim 2025

O co půjde: Postupně projdeme všech-
ny moduly v ESO Skeleton a ukážeme si,
jak ideálně systém nastavit tak, aby nám
usnadnil nejen účtování. Série 6 ško-
lení v různých dnech, budete si moci vybrat
klidně jen moduly, o kterých se chcete do-
zvědět maximum možného.

Tomek Hurt

TOM Dakoti, Česká Lípa,
(tomek@a-tom.cz, 732 374 573)

Pracovní volno na akcích pro děti a mládež

Na konci roku jsme díky ČRDM obdrželi pozvání ke kulatému stolu se senátorkou Jaromírou Vítkovou. Téma? Problematika pracovního volna související s akcemi pro děti a mládež. Proto jsme vás oslovili s dotazníkem.

Sešlo se nám 113 odpovědí. Jasně potvrdily skutečnost, že pracovní volno související s akcemi pro děti a mládež je mezi vedoucími hojně využíváno a jedná se o důležitý benefit, který by měl zůstat zachován. Zjistili jsme také, že 80 % zaměstnavatelů vás uvolňuje ochotně a snaží se vám vyjít vstříc. Ze získaných odpovědí též vyšlo najevo, že zaměstnavatelé oceňují práci s dětmi a chtějí v ní své zaměstnance podporovat.

Podařilo se nám také odhalit nedostatky a komplikace, se kterými se při žádostech o toto volno setkáváte. Nejčastěji jste zmiňovali vysokou míru administrativy a papírování. Komplikací jsou také nejasné formální náležitosti a uplatňování nejednotné metodiky jednotlivými pracovišti OSSZ. Klíčovým problémem je definice pojmu „pravidelná práce s mládeží“ která přímo ovlivňuje možnost využitelnosti volna pro jednotlivé vedoucí. Závěry z dotazníkového šetření by se daly shrnout do následujících bodů:

- **Zákon by měl být zachován.** Je velmi prospěšný a umožňuje řadě vedoucím se tábora zúčastnit.
- Nutnost **sjednocení metodiky podávání žádostí.**
- Zlepšit **edukaci zaměstnavatelů** o náležitostech tohoto zákona.
- Zajistit podporu ze strany zastřešujících organizací – podpůrný materiál, vzorové dokumenty, pravidelná aktualizace současného stavu.
- Vítané by bylo také **rozšíření využitelnosti refundovaného pracovního volna i na další táboryvý personál**, jako jsou například kuchařky a zdravotníci.

Vyzbrojen těmito závěry jsem vyrazil na zmíněný kulatý stůl. A co z něj vyplynulo?

- Tzv. Farského zákon (podle poslance STAN, který ho před 6 lety prosadil) bude zachován. O jeho zrušení se neuvažuje.
- Úřady zpracují lepší metodiku zpracování žádostí.
- Bude přesněji definována celoroční práce s dětmi a mládeží a činnosti, které do ní spadají.
- V rámci intencí daného zákona proběhne snaha o rozšíření nároku i na „pomocný personál“ (s přímým dopadem na možnost zajistit tábor po výchovné stránce).

S těmito výsledky jsem přítomně seznámil na lednovém sněmu ve Frýdlantu nad Ostravicí, kde jsem také slíbil vytvoření informační stránky na webu www.a-tom.cz. Problematika zde bude přehledně popsána a stránka bude mou péčí pravidelně aktualizována. Budu rád za zpětnou vazbu. Doufám, že se při vyplňování žádostí na tábor v roce 2025 nesečkáte s žádnými komplikacemi.

Marek Kuskov,
(marek.kuskov@gmail.com, 775 907 044)

Na apríla, **1. dubna**, začne Hořcová výzva 2025 a potrvá do 11. května. Těšíme se na ni všichni. Tomíci všech věkových kategorií se dají do plnění úkolů, které otestují jejich výdrž, odhodlání, kreativitu, šikovnost, hravého ducha ale i dobré srdce. Že čtvrtý ročník této celospolkové hry bude zase hodně dobrý, to už víme teď. Těšte se na **šest veselých týdnů**. Sledujte web www.horcovavyzva.cz nebo facebookovou stránku „Hořcová výzva“ a budete v obraze. Přihlašování bude probíhat během měsíce března.

Anežka Šubrtová

Rok 2025 je v Kralupech nad Vltavou symbolem 100 let kralupské turistiky a 55 let činnosti tamějších turistických oddílů mládeže. Oddíl je velmi aktivní nejen na poli Turistických závodů. Kralupští jsou velmi činnorodí. Sportovní klání, cyklovýlety, vánoční a podzimní tvoření, deskové hry, táboreň, údržba základny, brigády, podzimní prázdniny, výpravy a ve výčtu akcí pořád nekončíme.

Gratulujeme a ať vás turistika a vše kolem ní stále baví!

Donio

Nové možnosti financování oddílových projektů

Na letošním sněmu jsme byli svědky Youryho zábavné aukce. Jejím cílem bylo získat první finanční prostředky do projektu výstavby klubovny Nová Mlynářka na Donio.cz. Pro mnohé přítomné to bylo první seznámení s touto **crowdfundingovou platformou**, která se stává stále populárnějším nástrojem pro financování různých projektů. Zkusím vám nastínit, jak ji lze efektivně využít v oddílovém životě.

Co je to platforma Donio

Donio umožňuje jednotlivcům, organizacím a skupinám získávat finanční prostředky na své projekty. Platforma je otevřená jak pro dobročinné iniciativy, tak pro „komerční“ projekty. V podstatě kdokoliv může využít Donio k financování svých nápadů, ať už jde o kulturní akce, sportovní činnosti nebo podnikatelské záležitosti.

Rozdíly v podmínkách pro komerční a charitativní projekty

Přesto existují **dva významné rozdíly** mezi charitativními a běžnými komerčními projekty na platformě Donio. Zatímco charitativní projekty nemají **žádnou minimální hranici** výběru finančních prostředků pro úspěšné uzavření kampaně, komerční projekty musí vybrat alespoň 25 % z cílové částky. Druhým rozdílem je zdanění získaných darů. U charitativních projektů není potřeba získané prostředky uvádět v daňovém přiznání a odvádět z nich daň. U ostatních projektů je na vybrané prostředky pohlíženo jako na běžné příjmy, které podléhají dani ve výši 15 % a je nutné je zahrnout do daňového přiznání.

I přes tyto nesporné výhody charitativních projektů je nutno podotknout, že drtivá většina sbírek založených pro potřeby financování činnosti oddílu spadá do komerční skupiny, a to zejména proto, že dobročinné sbírky podléhají schvalování ze strany Donia, musí být kvalitně popsá-

ny a musí splňovat náležitosti pro zařazení do jedné ze dvou veřejných sbírek, které jsou pod Doniem zřízené. První sbírkou je „pomoc lidem v těžké situaci a podpora právnických osob“. Druhou skupinou jsou pak „**sbírky určené pro prevenci a podporu**“, kam by mohla spadat celá řada oddílových aktivit, nicméně metodicky toto není prozatím dostatečně ošetřené. Pokud by se mi podařilo se zástupci Donia vytvořit jasné pokyny a metodiku pro vytvoření dobročinného projektu k financování oddílové činnosti, budu o tom informovat. V dalším textu jsou proto zohledňovány pouze náležitosti komerčních projektů.

Jaké jsou hlavní výhody Donia oproti konkurenčním platformám

Ačkoliv se na českém trhu setkáváme i s jinými podobnými stránkami, které umožňují založit projekt na bázi crowdfundingu, osobně bych nespolečně spolupracoval s jinou platformou, než je Donio. A to zejména proto, že si **Donio neúčtuje žádnou provizi** z vybraných finančních prostředků (dárce má během platby možnost zvolit tzv. „dýško“ a k daru přihodit libovolnou částku, kterou si Donio ponechá na svůj provoz) a vyplácí získané peníze již po dosažení 25 % z cílové částky. Hlavní rozdíly mezi platformami podobného typu jsou zpracovány v tabulce níže.

Jak založit úspěšnou a poutavou kampaň na Donio

Vyžaduje to pečlivou přípravu a strategii. Proces může být rozdělen do několika klíčových kroků:

1. Jasný cíl: Nejdůležitější je mít jasně definovaný cíl a férově říci, na co budou prostředky použity.

2. Poutavý příběh: Lidé rádi přispívají na projekty, které mají emocionální náboj. Vytvoření silného příběhu může výrazně zvýšit atraktivnost kampaně.

3. Kvalitní vizuály: Kampaň by měla obsahovat profesionální fotografie a videa, které ilustrují projekt či přibližují činnost vašeho oddílu. Jen pozor na souhlas s použitím fotografií od rodičů dětí, které jsou na nich zachyceny.

4. Marketing a propagace: Po založení kampaně je důležité ji aktivně propagovat. Využijte sociální média (tomíci na síti, váš FB atp.) a osobní kontakty, abyste oslovili co nejvíce lidí. Sdílení příběhu a pokroků v kampani může generovat zájem a motivaci pro další dary. Poproste rodiče vašich členů, aby o sbírce řekli ve svém okolí.

5. Transparentnost: Ujistěte se, že pravidelně aktualizujete příspěvky a informujete dárce o pokroku kampaně. Transparentnost buduje důvěru a zvyšuje šance na další podporu.

Význam odměn v projektu

Odměny hrají důležitou roli. Správně nastavené odměny motivují dárce k větším příspěvkům. Vytvořte různé úrovně odměn, aby dárce měli na výběr podle svých možností. Malá částka může být odměněna personalizovaným poděkováním, zatímco větší příspěvky mohou znamenat pozvání na vaše oddílové akce či zaslání dárku s hořcem. Kreativita je zde velmi důležitá a pomůže vám oslovit širší spektrum dárců.

Jaké jsou povinnosti po úspěšném projektu na Donio

Po úspěšném financování projektu na Donio přichází na řadu několik povinností. První a nejjednodušší je transparentnost stran vynaložení prostředků.

Jen nezbytně pravidelně informovat dárce o pokroku projektu a o tom, jak byly jejich příspěvky využity. Další důležitou povinností je zdanění získaných prostředků. V České republice se na dary vztahuje povinnost zdanění ve výši 15 %. To znamená, že po získání financí bude třeba částku přiznat a zdanit, což je důležité zahrnout do plánování rozpočtu projektu.

Donio může být velmi užitečným nástrojem komunitního financování, který vám poskytne zdroje pro pestrý oddílový život. Pokud máte zájem o založení vlastní sbírky nebo potřebujete konzultaci ohledně vašeho projektu, jsem k dispozici pro jakoukoliv pomoc a rady. Neváhejte se na mě obrátit!

Marek Kuskov,
(marek.kuskov@gmail.com, 775 907 044)

	Donio	HitHit	Startovač
Žádné poplatky za založení sbírky	✓	✓	✓
Žádné provize z vybrané částky	✓	9%	5 - 9 %
Možnost úplného samozaložení projektu	✓	Ne	✓
Vyplacení peněz, pokud není dosaženo 100% cílové částky	✓ od 25%	vše nebo nic	pouze u dlouhodobých projektů

Vzpomínky na Láďu Jelena

Začátkem října jsme se neradi rozloučili s Láďou Jelenem, otcem našeho oddílu TOM Jeleni Sedlčany. Láďa v 56 letech prohrál boj s těžkou nemocí. I přesto je ale pořád s námi, v každém z oddílů něco zanechal.

Láďa pro nás znamenal opravdu hodně. Byl usměvavý, přátelský, pro ostatní by se mohl rozkrájet. Uměl ale být i urputný, třeba při organizaci práce, které bylo vždycky dostatek. I proto měl oddílovou přezdívku *Prácedar*. Byl fér. Měl rád, když věci fungovaly, a uměl ocenit snahu.

Co *Prácedar* dokázal vytvořit, jsme nejlépe poznali v září před dvěma lety. U tehdejší příležitosti oslav 30 let oddílu TOM Jeleni Sedlčany jsme se sešli na tábořišti u Jezera balvanů. Tedy v místě, které Láďa vybudoval. A v místě, kam se všichni tak rádi vracíme. Potkala se tam tehdy pestrá parta, od nejmladších táborníků po lidi, kteří byli s Láďou už na začátku tomické cesty. Všechny nás spojovala – a bude spojovat – právě jeho práce.

Ať mladší či starší, hltali jsme jeho vyprávění u ohně. Zásoba příběhů snad neznala konce. A tak jsme se u táboráků, za Láďova povídání historek a tónů jeho kytary, z dětí postupně proměnili v praktikanty, vedoucí, potažmo bývalé vedoucí... zkrátka dospělí tomíky. A jeho zápal se snažíme předávat dál.

Ačkoli je Láďa už vysoko nad námi, zanechal tu po sobě opravdu moc. Nedá se to všechno ani pořádně popsat. I díky němu jsme takoví, jací jsme. I díky němu máme vždycky místo a přátele, kam se můžeme obrátit. **Láďo, díky za všechno.** Ať je ti tam nahoře dobře!

Jiřin, TOM Jeleni, Sedlčany

Je těžké vybrat jednu vzpomínku na našeho táborového náčelníka, kamaráda a člověka s obrovským srdcem, Láďu Jelena. Když na něj teď vzpomínám, vyskakují na mě jedna za druhou. Třeba když jsme na našem tábořišti u Jezera balvanů pokládali střešní krytinu – asfaltový pás na

střechu skladu. Já s Jirkou jsme drželi roli a Láďa ji s hořákem nahřívál. Vždy, když se hořák přiblížil k mojí ruce, začaly se mi kroutit chlupy na ruce a já říkal: „Láďo pálí!“ On na to s úsměvem odvětil: „Neboj, to je jenom psychický“.

Naše táborová chata, kterou Láďa vysnil a s desítkami dobrovolníků vybudoval, má kromě hlavní společné místnosti také půdu na spaní, kterou poeticky nazval Nebíčko. Vždy zůstával přes noc dole na lavičce, aby průběžně přikládal do kamen, a nikdy nezapomněl natáhnout kukačky po babičce, které ráno občas někoho doháněly **na pokraj šílenství**. Dnes si ovšem žádnou akci v táborové chatě bez jejich charakteristického kukání nedovedu vůbec představit.

Od Ládi jsem se nakazil láskou k Bohu, přírodě, turistickému oddílu, farnosti a muzice. Našel jsem svoje místo na světě, přátele na celý život a naučil se spoustu věcí.

Abych popsal, co jsem se všechno Láďovým prostřednictvím naučil a získal, překročil bych rozsah všech známých slohových útvarů. Tak už toho radši nechám.

Jednou nám Láďa vyprávěl, jak se po náročné operaci byl podívat na krásném místě, kam teď odešel na svůj věčný vandr. Těším se, že se tam jednou potkáme a zabékáme (to Láďa říkával, když jsme zpívali a hráli na kytary). Díky za všechno, Láďo!

Martin alias Tukan

Vzpomínám na to, když jsem se s Láďou poprvé potkal. Bylo mi asi sedm let. Účastnil jsem se mé první oddílové akce. Pamatuji si, že jsem měl z nového strach. Láďa to asi vycítil, vzal si mě pod křídla a já si nakonec celou akci hrozně užil a rozhodl se, že to je ta skupina, se kterou chci trávit čas. A když ještě ten večer vytáhl kytaru, začal zpívat a spustil „*prácedarovky*“, bylo mé rozhodnutí jen potvrzené.

Neznám jediného člena oddílu, který by v Bedně od whisky nezaspíval před refrémem „**ou jé!**“. Sice jsou to čtyři doby navíc, které při nejelenovských akcích trochu rozhodí táborák, ale my si při tom legendárním „**ou jé!**“ vždycky na Láďu vzpomene.

A přesto, že byl výborný hudebník, jeho oblíbenými koncerty byly brigády, hlavně ty na dřevo, tam to podle něj hrálo úplně nejlépe. A hlavní bylo, že jsme se tam pod jeho vedením vždycky semkli a přiložili ruku k dílu. To se pak té harmonii vyrovnala málokterá píseň. A někde tam nahoru mu slibuji, že **v tom všem budeme pokračovat**.

Fíla Špale

Láďa Jelen alias *Prácedar* alias *Práčoš* alias *Je To Práce Pro Dva Lidi Na Pět Minut*. Těžko se mi vybírá jedna vzpomínka. Co mi po něm ale zůstane navždy, co mě (nás) naučil a co předávám i svým studentům, je pořádkumilovnost.

Láďa vždycky říkával, že místo, které navštívíme či užíváme, máme zachovat „**ve stavu stejném nebo lepším**“. To jsem opakovala do zblbnutí (a snažila se tak i sama chovat coby kantorka) k mé třídě 1. Z na Gymnáziu Na Zatlance. A věřte nebo ne, na konci prváku už stačilo nařknout začátek a oni sborem „**ve stavu stejném nebo lepším**“ dokončili. A pustili se do práce a úklidu. Škoda, že jsem Láďovi nestihla ukázat video. Snad to aspoň teď seshora vidí a má radost. Jako já.

Eva Pešková

Po stopách Karla T.

Každé město má své zajímavé příběhy, které stojí za to si připomínat. My se vypravili do nedalekého Rožnova, abychom se jednu takovou nevšední, sto let starou událost, pokusili zrekonstruovat.

Sobotní výpravy nazvané Po stopách Karla T., se zúčastnila **šedesátka šípáků**. Od ohniště nad Rožnovem, kde jsme si připravili svůj sobotní oběd, jsme se vybaveni mapami a obálkami vydali po skupinkách na malé detektivní pátrání.

U letadélka před hotelem Eroplán jsme se dozvěděli, že příběh, který postupně rozkrýváme, se týká létání. Pokračovali jsme k soše zbojníka, kde se z tajemného Karla T. stal Karel Tkadlec, vojenský pilot a akrobat, sloužící v Olomouci. Tento mladík si zadanou leteckou trasu změnil a rozhodl se zaleťt si do rodného města. Tehdy přistál na Láni a my jsme se na tomto místě podrobněji seznámili s jeho letadlem – dvojplóšníkem SPAD VII.

Naše další pátrání nás poté dovedlo na náměstí. Stanuli jsme v místech, kde před stoletím shromážděný dav se zatajeným dechem sledoval pilotovy odvážné akrobatické kousky, aniž by tušil, že se schyluje k tragédii. Při jednom z prvků se Tkadlec se svým letadlem zřítil na nedalekou farní zahradu.

Vypravili jsme se tam a na dobových fotografiích si prohlédli místo dopadu a trosky letadla. Posledním navštíveným místem byl Karlův hrob. Tam jsme uctili památku tohoto mladého dobrodruha zapálením svíčky a minutou ticha. Pak jsme se vydali na nádraží a odcestovali do Valmezu, v nohách deset kiláků a v hlavě jeden nevšední příběh.

Závěrem úryvek z knihy Ikarova křídla: ...Letecká nekázeň a touha předvést své umění je stará jako letectví samotné a čas od času si vybírá svou daň. Jedním z letců, kteří krátce po zrodu čs. letectva na snahu se předvést doplatili, byl v listopadu 1923 rožnovský rodák desátník Karel Tkadlec...

Jiří Krajča - Tetřev
TOM Zlaté šípy, Valašské Meziříčí

KUK na stěně

O uplynulém lednovém víkendu jsme se vydali na lezeckou stěnu v Kuřimi. Děti si vyzkoušely nový sport a ještě si užily hrátky na sněhu.

Teodor Polák,
TOM KUK Atlantik, Lelekovice

Redakční poznámka:
děkujeme za nejkratší příspěvek v historii Tomíka!
(ton)

Světlušce pomáháme dál!

Připravili jsme rozhovor s **Jiřím Váňou**, novým ředitelem Nadačního fondu Českého rozhlasu. Společně s kolegyní Ivetou Klingenhoferovou popisuje, jak se můžete s oddílem ke Světlušce připojit.

Jaké je poslání Světlušky, co je vaším cílem?

Světluška je projekt Nadačního fondu Českého rozhlasu a pomáhá už od roku 2003 všem nevidomým a slabozrakým lidem z celé České republiky. Pomoc je to dvojitá – jednak získáváme finanční dary a ty poté průběžně rozdělujeme potřebným a zároveň pořádáme nejrůznější osvětové a zážitkové akce, abychom lidem přiblížili svět nevidomých a slabozrakých.

Jak peníze pomáhají konkrétně?

Časté jsou žádosti o nejrůznější kompenzační pomůcky, jako jsou třeba kamerové lupy, ozvučené mobilní telefony, braillovský rádek a další. Podporujeme také volnočasové a sportovní aktivity, vzdělávání, umíme pomoci i nevidomým v krizové životní situaci. Organizace z našich grantů mohou realizovat své projekty zaměřené například na vzdělávání, vytváření pracovních míst, vývoj nových technologií nebo průvodcovské a asistenční služby.

Tomíci jsou se Světluškou již 10 let. Jakým způsobem se mohou oddíly zapojit?

A my jim za to moc děkujeme! Tomíci byli tradiční součástí sbírkových dnů Světlušky, se kterými už ale nepokračujeme. *Některé oddíly si založily tradici vlastních a velmi úspěšných benefičních akcí.* A tohle je prostor otevřený všem – můžete vymyslet zcela novou akci, kterou podpoříte Světlušku, nebo ke stávající akci, kterou pořádáte, Světlušku přizvete. Nebo nám můžete pomoci jako dobrovolníci na našich akcích – především na tradičním Nočním běhu pro Světlušku, který se na jaře běží v sedmi městech po celé republice. (Ostrava, Brno, Jihlava, Olomouc, Praha, České Budějovice, a Plzeň pozn.red)

Pokud bychom chtěli zorganizovat benefiční akci přímo v našem městě, jak máme postupovat? Na koho se obrátit?

Pokud už máte jasnou představu, jak by akce měla vypadat, je ideální podívat se na naše stránky www.svitis.cz. Na nich se můžete proklikat formulářem, který vás provede důležitými oblastmi, na které byste neměli zapomenout a zároveň zjistíte, co od Světlušky budete potřebovat.

Na stejné stránce najdete také manuál pořádání benefičních akcí, který vám může pomoci hlavně v případě, kdy se do uspořádání akce chcete pustit, ale nevíte, odkud a jak začít.

Pokud byste si i pak s čímkoliv nevěděli rady, nebo byste chtěli jen probrat svůj nápad, než se vůbec pustíte do příprav, je nejlepší obrátit se na naši provozní manažerku Ivetu (iveta.klingenhoferova@rozhlas.cz). Provede vás vším potřebným, přiblíží vám různé typy úspěšných benefič, které už pro Světlušku někdo udělal, poradí vám, na co si dát při přípravách pozor i to, jak vás může Světluška konkrétně podpořit. Je tu prostě pro vás, aby vás nic nezakročilo.

Jsmo malé městečko, pomůže Světlušce i malá akce třeba pro 50 lidí?

Určitě! Často malé akce pro zapálenou skupinu lidí fungují lépe, než megalomanské nápady. A úspěšné, dnes už „velké“ benefice se vyvinuly ze skromných začátků. Díky nadšení a vytrvalosti organizátorů si postupně nacházely další a další podporovatele a vznikla tradice a úspěšná akce.

I když budete dělat akci třeba jen pro oddílové kamarády a rodiče nebo školní třídu, není to pro nás nic „malého“ a naopak vám rádi pomůžeme a třeba společně založíme tradici další úspěšné benefiční akce.

Dobrym příkladem je například dražba knih ve čtenářském kroužku, firemní *dobrosnídaně*, vybírání darů na svatbě. Pokaždé jsou to akce s krásnou atmosférou a vždy i úctyhodnou vybranou částkou.

Ve vašem oddíle to může být světýlkový průvod, vánoční kavárna v klubovně, jarní piknik v parku, letní kino nebo například bleší trh. To jsou nápady, které vás třeba navedou k originální oddílové akci. Co takhle něco z tradičních turistických aktivit? Strílení z luku, lanové překážky, zpívání s kytarou, orientační běh...

Co přinese pomoc Světlušce našemu oddílu?

Můžeme vám slíbit dobrý pocit z toho, že jste pomohli lidem, kteří se kromě běžných starostí musí vyrovnávat i se svým zdravotním hendikepem. Uspořádání benefiční akce je také skvělou organizační zkušeností a víme, že hodně lidí se pro podobný způsob pomáhání nadchne a pokračuje v něm dlouhodobě. Rádi vám také poděkujeme v komunikaci Světlušky a pozveme vás na některou z našich akcí.

Jiřího Váni a Ivety Klingenhoferové se ptala Anežka Šubrtová

11 Den
— válečných
11 veteránů

Tomíci a vlčí máky

Den válečných veteránů (11. listopad) připomíná hrdinství a odvahu těch, kteří se v minulosti postavili za naši svobodu a demokracii. Tomíci se v listopadu už po několikáté připojili ke sbírce, kterou organizuje Paměť národa.

Vlčí máky prodávaly například oddíly v Poděbradech a v Roztokách. Vybrané peníze putují na přímou pomoc hrdinům a také na zachování jejich příběhů pro další generace.

Děkujeme všem, kteří se zapojili! A těšíme se, že příští rok se přidají další. Může to být pro vás například velmi zajímavé oddílové odpoledne, při kterém si kromě prodávání vlčích máků připomenete příběhy konkrétních hrdinů z okolí. Paměť národa má připravené metodické materiály, které se vám budou určitě hodit.

www.denveteranu.cz

Anežka Šubrtová

Vzdělávání u tomíků

Po delší zimní odmlce jsme zahájili vzdělávací sezonu. Chtěl bych upozornit na některá školení, která jsou připravena v roce 2025. **Budeme školit instruktory, mladé vedoucí, nové vedoucí oddílu a hlavní vedoucí tábora.** Nezapomenejte ani na vzdělávání zdravotníků a i speciální vzdělávací akce, jako je zážitkový kurz nebo hry v klubovně. Bližší informace naleznete na stránkách **Asociace TOM** – záložka vzdělávání, kde se zároveň můžete přihlásit.

Standa Prais

Školení pro vedoucí:

• Školení hlavních vedoucích táborů	Brno	7.3. – 9.3. 2025
• Školení hlavních vedoucích táborů	Dobrá Voda	25.4. – 27.4. 2025
• Školení hlavních vedoucích táborů	Ochozy	16.5. – 18.5. 2025
• Školení hlavních vedoucích táborů	Dědov	6.6. – 8.6. 2025
• Školení pro vedoucí TOM	Dědov	11.4. – 13.4. 2025
• Školení pro vedoucí TOM	Kamenka	7.11. – 9.11. 2025
• Vedoucí volnočasových aktivit	Brno	11.9. – 14.9. 2025

Školení pro instruktory, pro vedení programu a osobnostní rozvoj:

- JEDÉÉÉM, kurz pro mladé vedoucí – Kamenka 28.3. – 30.3. 2025
- INKU, instruktorský kurz – Polana 8.5. – 11.5. 2025
- Zážitkový kurz – Moravskoslezský kraj 25. – 29.10. 2025
- Turistický závod je tu pro Vás – v klubovně nebo na akci
- To zvládnou – kurz první pomoci pro vedoucí (Brno, Praha, Hradec Králové)
- Netradiční hry v klubovně (Ostrava, Brno, Praha, Hradec Králové)

Školení pro zdravotníky a různé kurzy první pomoci:

- Zdravokurz – Zdravotník zotavovacích akcí
 - Jaro - 2 víkendy 21.2. – 23.2.2025 a 14.3. – 16.3.2025
 - léto - 5 dní, Brno 29.5. – 2.6.2025
 - podzim - víkendy 31.10. – 2.11.2025 a 21.11. – 23.11.2025
 - zima - 5 dní, Brno 8.12. – 12.12.2025
 - Na Krev – 2.5. – 4.5. 2025
- doškolovací cvičení pro skupinky zdravotníků

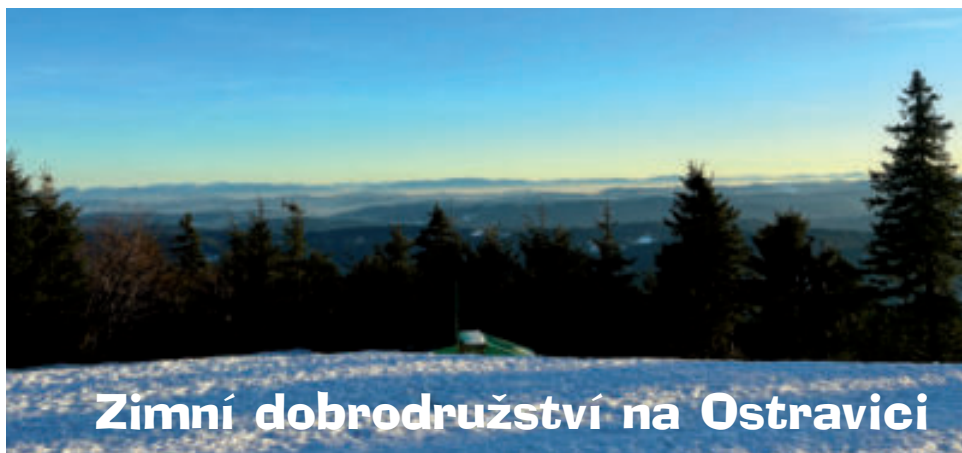

Adventní věncování

Den před první adventní nedělí, třicátého listopadu 2024, jsme si přišli vyrobit adventní věnec. Na Borcovce byly k dispozici větve z různých jehličnanů, spousta ozdob a drobných dekorací a různobarevné svíčky. Pro zpestření se podával vánoční ovocný punč. Borcovka i přes počáteční peripetie naplnila svou kapacitu, a tak si nejen Poutníci vyrobili překrásné věnce v různých barvách. Vánoční atmosféra byla podpořena vánočními písněmi. Pro ty, kteří již měli hotovo nebo zvládají více aktivit najednou, se pouštěl film Vánoční kronika. Odpoledne jsme si všichni moc užili a nasáli vánočního ducha.

Klára Fialová - Dráček,
TOM Poutníci, Praha

Zimní dobrodružství na Ostravici

Od 28. prosince 2024 do 1. ledna 2025 jsme strávili nezapomenutelné dny ve srubu na Ostravici. Tento pobyt byl plný zábavy, dobrodružství a společných zážitků, na které budeme ještě dlouho vzpomínat.

Výstup na Ivančenu a Lysou horu

Zkraje pobytu jsme se vydali na výšlap k Ivančeně, památníku skautů pod Lysou horou. Tato cesta byla nejen příležitostí ke vzpomínce, ale také výzvou pro naši fyzickou kondici. Ti, kteří měli dost sil, pokračovali dál a vystoupali až na vrchol Lysé hory. Odměnou za jejich úsilí byl nádherný výhled na zimní krajinu Beskyd.

Adrenalin na bobové dráze

Další den jsme si užili na *boboffce* v Čeladné. Svištění po svahu, smích a občasně pokusy o rekordní časy nás provázely celý den. Adrenalinový zážitek byl skvělým zpestřením pobytu a dodal nám energii na další aktivity.

Přípravy na Silvestra a umění sushi

Poslední den roku jsme věnovali přípravám na oslavu příchodu nového roku. Jedním z vrcholů programu bylo učení se přípravě sushi. Děti si osvojily práci s rýží, mořskými řasami a dalšími ingrediencemi, což vedlo k vytvoření krásně vypadajících a lahodných kousků. Společné kuchtění bylo nejen zábavné, ale i poučné. Večer jsme pak zakončili slavnostní oslavou Silvestra, plnou smíchu, přání a dobré nálady. Pobyt nám přinesl mnoho nových zážitků, utužil naše přátelství a ukázal, že i v zimním období se dá skvěle bavit. Už teď se těšíme na další dobrodružství!

Viktorie Šarinová a Eliška Kuchařová
TOM Sirius, Ostrava

Klub Cipísek

Klub Cipísek jsme založili 29. 05. 2024. Působíme v Mníšku u Liberce. Je nás čtrnáct členů, z toho jsou tři dospělí.

Scházíme se každý týden v pátek v klubovně KČT Mníšek. Naše činnost je zaměřena na turistiku, táboření, kempování, hry v přírodě i klubovně, poznávání a ochrana přírody, sport v přírodě, výlety za novými dobrodružstvími, ale i památkami.

Naše motto: „Zahod' mobil, vrať se do přírody a nauč se jí naslouchat“.

Chodíme rádi na procházky, poznáváme přírodu a provádíme venku různé činnosti, např. „tvoreni přírodou“. Pokud je nepříznivé počasí, máme v klubovně různé kvízy, učíme se turistické značky, práci s mapou atd. Doufáme, že se naše řady členů rozšíří po dobré práci s dětmi.

Jindřich Vašátko,
klub Cipísek, Mníšek u Liberce

DAKOTI MAJÍ NOVOU NÁČELNICI

Dakoti zažili v létě velkou změnu. Po 26 letech byla zvolena nová náčelnice Dakotů. Během tábora proběhl volební sněm, což je v našem oddíle vždy slavnostní okamžik. Letos s o to větším nábojem, oddíl totiž věděl, že bude mít nové vedení, že již kandidovat na náčelníka nebudu. Sám jsem se na tu chvíli těšil – vždyť zdravý oddíl by měl myslet na budoucnost a dát mladým tomíkům příležitost podílet se na jeho chodu s větší zodpovědností.

Mám velkou radost, že se obří práce pro oddíl nebála chopit Mirka Matějková a že se v kruhu sněmu zvedla, nastínila svou vizi vedení oddílu a byla zvolena.

Míra přijala s pokorou nový náčelnický buben a ... a teď už je to hlavně na ní. V nové roli jí přejeme nadšené vedoucí, spokojené Dakoty, plno elánu a neotřelé myšlenky. Nebojme se změn ve vedení oddílu, dejme možnost mladším a zároveň jim zůstaňme oporou, když o to budou stát.

*Tomek Hurt
TOM Dakoti, Česká Lípa*

ZA KRÁSAMÍ MORAVSKÉHO KRASU

Letošní podzim jsme odstartovali tradiční podzimní výpravou do Moravského krasu, kde jsme měli zamluvenou malou skautskou klubovnu. Ve vlaku na nás čekalo malé překvapení, a to v podobě různých šifer a **etapové hry**.

V její první části dvě družiny – Spiklenci a Paranoici – začaly řešit šifry. Z nich nám vyšel krátký příběh, který nás uvedl do tématu letošní výpravy. Všichni jsme byli průzkumníky jeskyní Moravského krasu a stala se nám nehoda - byli jsme zaspáni kameny a uvězněni v jeskyních.

Po rozluštění šifer vlak zastavil v naší cílové stanici, v menším městě Blansko, kde jsme měli zapůjčenou klubovnu. D

Druhý den ráno jsme vyrazili na první výlet letošní výpravy, na rozhlednu v neďalekém okolí. Nazítrí jsme šli na kome-

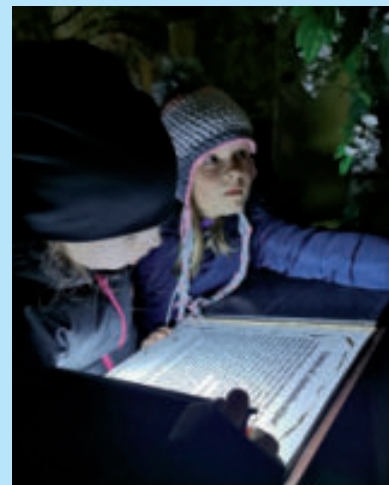
tovanou procházku Sloupsko-šošůvských jeskyní. Všichni jsme byli ohromeni krásnými krápníkovými jeskyněmi.

Každý z výletů byl doprovázen malou etapou, např. roveří pouštěli z kapes papírky, které měly různou hodnotu a my jsme je museli zvednout. Každá družina se snažila mít jich co nejvíc. **Roveří se bavili našimi souboji o papírky**. Mnozí z nás se odřeli, jen aby získali papírek.

V další etapě jsme podle návodu, který jsme viděli jen chvíli, museli postavit malé pojízdné autíčko. Poté se s autíčky závodilo. Vyhrála ta družina, jejíž autíčko dojelo nejdál. Autíčko mělo symbolizovat vrták, kterým jsme chtěli provrtat stěnu jeskyně a tím se dostat pryč. V závěrečné etapě jsme využili hry „rybičky a rybáři“. Museli jsme se dostat z jedné části louky na druhou bez toho, aby nás roveří chytili. Družinka, která měla na konci hry více chycených dětí, prohrála.

Po pěti dnech, ve kterých jsme poznávali krásy Moravského krasu a v etapách se nám podařilo dostat se z temných spádů jeskyní, jsme museli odjet. Nastoupili jsme na vlak a po pětihodinové cestě jsme dorazili domů. Všichni jsme si výpravu užili a byla pro nás vzpruhou i do všedních dní.

*Johana Kuříková,
TOM Sluníčka, Litoměřice*

VYZVĚDAČI V KUTNÉ HOŘE

Po roční pauze a s novou náčelnicí oddílu uspořádali TOM Dakoti již šestnácté mezioddílové klání v městské hře Vyzvědači v temných uličkách. Tuto hru v podání Dakotů zná ne jeden tomík. Letos se akce zúčastnilo něco málo přes 170 z nich z celkem deseti oddílů a na vítěznou trofej pomysleli jistě všichni.

Vyzvědači, to ale není jen boj o vítězství. Je to hlavně přátelské setkání a prožitky ze hry. Plížit se s bušícím srdcem neznámým městem, jeho potměšilými uličkami, temnými zákoutími a doufat, že si protivník nevšimne naší špionáže, splnit vylosovaný úkol a vrátit se bez lapení s přínosem bodů pro tým.

Tajně pronásledovat soupeře a chytit ho při úprku či nepozorovaně vystopovat střezný štáb soupeře – to jsou zážitky, na které se vždy těšíme. A pokud se hra odehrává v tak krásném historickém centru, jaké má Kutná Hora, má i něco navíc.

A kdo letos nakonec vyhrál? Museli jsme uznat, že zvednout nad hlavu vítěznou **Větev** po dlouhých dvanácti letech byl vcelku euforický zážitek. Ještě jednou tedy velká gratulace nejmenším Dakotům za parádní výkon. Díky však patří i všem zúčastněným oddílům. Bez nich by hra nebyla opět tak skvělým zážitkem, nabitá adrenalinem a emocemi.

Pokud máte zájem zkusit si Vyzvědače příští rok v listopadu s námi, neváhejte se nám ozvat a třeba se setkáme!

*Káča Hurtová,
TOM Dakoti, Česká Lípa*

SKÁLY U MOKRÉ A MIKULÁŠ

Kolem šestého prosince byla Bayerova skála u Mokré už po pětadvacáté na jeden den pro tomíky překřtěna na Mikulášskou skálu, protože sem každoročně v tuto dobu chodí Mikuláš. Získá jeho nadílku každý? Ne. Získají ji jen ti, kteří se osmělí před publikem všech příchozích pěkně nahlas přednést básničku či zazpívat písničku. Jen takový hrdina dostane mikulášský perníček. A věřte, přestože

perníček láká, je to často problém pro děti i pro dospěláky.

A proč přichází horolezecký Mikuláš právě na skály u Mokré? Protože Horolezčata zde nacvičují zimní lezení. Pro další zájemce je připraveno slaňování s vrchním jištěním a vylézání po jedničkové cestě se samojištěním prusíky. Vše pod dohledem lektorů a cvičitelů Školicího střediska vysokohorské turistiky Brno. Potřebná výstroj je zapůjčována na místě. A nutno podotknouti, že vše je pro účastníky zdarma.

A ještě je nutno podotknouti, že jsou vítáni všichni tomíci. Větší skupiny jen prosíme, aby se dopředu ozvaly Miloši Stejskalovi nejlépe telefonicky, abychom mohli připravit potřebné množství materiálu dopraveného ke skále. Horolezčata i Mikuláš se těší, že se s vámi příští rok u Mokré setkají.

*Miloš Stejskal,
TOM Horolezčata, Brno*

Čtvrtého ledna se konala naše první akce v novém roce, a to bruslení na Moravském náměstí v Brně.

Sešli jsme se v hojném počtu a bavili se malí i velcí. Počasí nám přálo. Akce se nám jako pokaždé vydařila a setkala se s kladným ohlasem. Vedoucí navíc zavzpomínali na jejich první Oftalmobruslení. Tento rok totiž proběhlo již patnácté novoroční bruslení!

*Elena a Šimon Součkoví,
a Matyáš Churavý,
TOM Oftalmo, Brno*

PŘEDVÁNOČNÍ ČAS U KAMÍNKŮ

Jak už tomu tak bývá, i letos se parťa Kamínek pustila do oblíbených voňavých medových perníčků, které byly s láskou upečeny a pro všechny přichystány na zámku v Chropyni v rámci Vánočního jarmarku. Těsta, která vážila přes deset kilo, pro nás připravili zaměstnanci školní jídelny Chropyně a pan Zbyněk Tríska.

Moc mu děkujeme jak za zpracování těst, tak za zapůjčení školní kuchyně, kterou jsme mohli na pár hodin provonět perníčky a navodit si tak předvánoční atmosféru. Ve stejném duchu se pokračovalo i následující den, kdy přišla na řadu sněhobílá poleva, díky které vznikl medový sen se špetkou dokonalosti.

Nikola Hladná

Rozsvícení vánočního stromu

V předvánoční atmosféře se TOM Kamínek opět zapojil do klasické akce rozsvícení vánočního stromu v Chropyni a přispěl tak k vytvoření kouzelné vánoční atmosféry. Letos se na účasti podíleli dva andělé a dva čerti, kteří chodili mezi dětmi a rozdávali radost a sladké odměny. V prostorách zámku jsme návštěvníkům prodávali svařák a výrobky, které vytvářely děti z našeho oddílu. Chci poděkovat všem, kteří se na akci podíleli. Těšíme se na další společné akce v roce 2025.

Anna Bláhová

Mikulášská družina rozdávala radost

TOM Kamínek se i letos zapojil do tradičního mikulášování. Rozdával radost dětem i dospělým. Naše družiny navštívily několik míst, aby do nich přinesly kouzelnou atmosféru adventního času. První zastávkou byla mateřská škola v Chropyni, kam Mikuláš po roce přišel zkontrolovat všechny děti.

Nadílky se dočkali i lidé z chráněného bydlení v Kroměříži. Anděl všechny obdaroval drobnými dárečky a zpříjemnil tak obyvatelům tohoto bydlení předvánoční čas. Večer se vytvořily tři mikulášské družiny, které putovaly po Chropyni. Procházely ulicemi, zastavovaly u rodin, kontrolova-

ly, zda děti splnily, co minulý rok slíbily.

Děkujeme všem členům oddílu Kamínek, kteří si na tuto krásnou tradici našli čas a přinesli do adventního času radost ostatním lidem. Těšíme se, kam se naše družiny vydají zase za rok.

Anna Bláhová

Mikulášská přespávačka

V pátek 6.12. jsme se sešli v klubovně a společně vyrazili ozdobit soutěžní stromeček do ulice Míru. Po návratu do klubovny jsme si dali teplý čaj. Najednou se ozvalo řinčení řetězu a zvuk kouzelného zvonečku. Otevřely se dveře a objevila se u nás v klubovně mikulášská družina. Někteří hříšníci skončili v čertovském

pytli, ale jakmile slíbili čertovi i Mikulášovi, že se polepší, čert je propustil. Andílek všechny po přednesení krásných básní a písní obdaroval drobnou mikulášskou nadílkou. Čert neodešel jen tak s prázdnou a všechny kouzlem přenesl do pekla. Děti tak musely vyluštit někdy docela nelehké úkoly, aby zjistily, kde se nachází brána do pekla a z pekla dokázaly utéct.

Po dokončení únikové hry jsme společně povečeřeli, následně si ozdobili stromeček a přichystali si svá místečka na spaní. Nechyběla vánoční pohádka na dobrou noc. Stromeček nám svítil celou noc a krásně se nám spalo až do rána. Najednou bylo ráno. Po úklidu spacích místeček přišla na řadu snídaně, a pak už jsme se vydali na zámek Chropyně, kde nás paní průvodkyně seznámila s vánočními zvyky a tradicemi. Přespávačku jsme zakončili oblíbenou hrou a povídkám o tom, co si přejeme od Ježíška. Následně jsme se postupně rozloučili a šli spokojeně domů.

Zuzana Horáková

Konec roku u Kamínek

Poslední schůzky před Vánoce se nesly v předvánoční atmosféře. Nechybělo zdobení perníčků, vánoční zvyky a tradice a na závěr vánoční besídka.

Těšíme se na viděnou v roce 2025 a přejeme všem v novém roce úspěch, zdraví, štěstí a lásku.

TOM Kamínek, Chropyně

DÁNSKÉ STRÍPKY

Dánsko je nejmenším skandinávským státem. Hlavním městem je Kodaň ležící na východním pobřeží poloostrova Sjælland a částečně na ostrově Amager. Kodaň byla cílem výpravy naší sedmnáctičlenné skupiny.

Ubytování jsme byli v mládežnickém hostelu „Next House“ v centru města, který byl prozatímním domovem převážně mladých lidí z celé Evropy. Měli jsme tři šestilůžkové pokoje a společné stravování a společné prostory dávaly velký prostor na vzájemnou komunikaci nejen pro naše děti. Nebály se mluvit, ba dokonce si domluvily i společné sportovní vyžití v místní tělocvičně.

Naše první kroky v Kodani vedly k sošce Malé mořské víly, která je symbolem Kodaně, a do „barevného“ historického centra, kterým je přístav Nyhavn.

V ceně *kodaňské karty* je jízdné na městskou dopravu, na vlaky, autobusy a vstupné do většiny historických objektů nejen v hlavním městě. Ve městě Roskilde jsme navštívili tamní katedrálu, kde je pohřbena většina dánských panovníků, a Muzeum vikingských lodí. Vlakem jsme přešli do Helsingoru a došli na slavný Hamletův hrad Kronborg.

Další den jsme navštívili kodaňskou zoologickou zahradu, kde je největším „tahákem“ Panda velká. Potom jsme se přesunuli do královských paláců. Kolem mramorového kostela Marmorkirken jsme došli na nádvoří a shlédli působivé střídání královských stráží, jelikož se vrátil královský pár z letního sídla do paláce.

Prohlédli jsme si královský palác Amalienborg, tedy místnosti neobývané královskou rodinou. V paláci Rosenborg je nádherná zahrada a jsou zde uloženy královské korunovační klenoty. Cestou na hostel jsme se zastavili v alternativní zemi s vlastními zákony.

Doslova **adrenalinovým zážitkem** byla návštěva Kostela našeho Spasitele s pozoro-

ruhým architektonickým prvkem – vnějším schodištěm obepínajícím hlavní věž, po kterém lze vystoupat až na vrchol a prohlédnout si střed Kodaně z výšky devadesát metrů.

Na neděli jsme měli objednaný (a zaplacený předem) autobus pro výlet do přírody. Do „Camp Adventure“ s jedinečnou rozhlednou Forest Tower, taková stezka korunami stromů v dánském vydání. Pokračovali jsme dále až na pobřeží k bílým křídovým útesům Mons Klint. Procházka po vyhlídkách a sestup k moři, kde jsme si připadali jako chlapi ve filmu Cesta do pravěku, když stanuli u moře. Jen my jsme hledali zkameněliny trilobitů...

Poslední den jsme se byli podívat na další z královských paláců, Christiengorg, který je dnes sídlem dánského parlamentu. Úplnou tečkou byla návštěva Den Bla Planet (Modrá planeta), největšího akvária ve střední Evropě. Bylo to dechberoucí, procházet se tunelem pod vodou plnou velkých žraloků kladivounů, rejnoků a dalších mořských potvor. Velmi atraktiv-

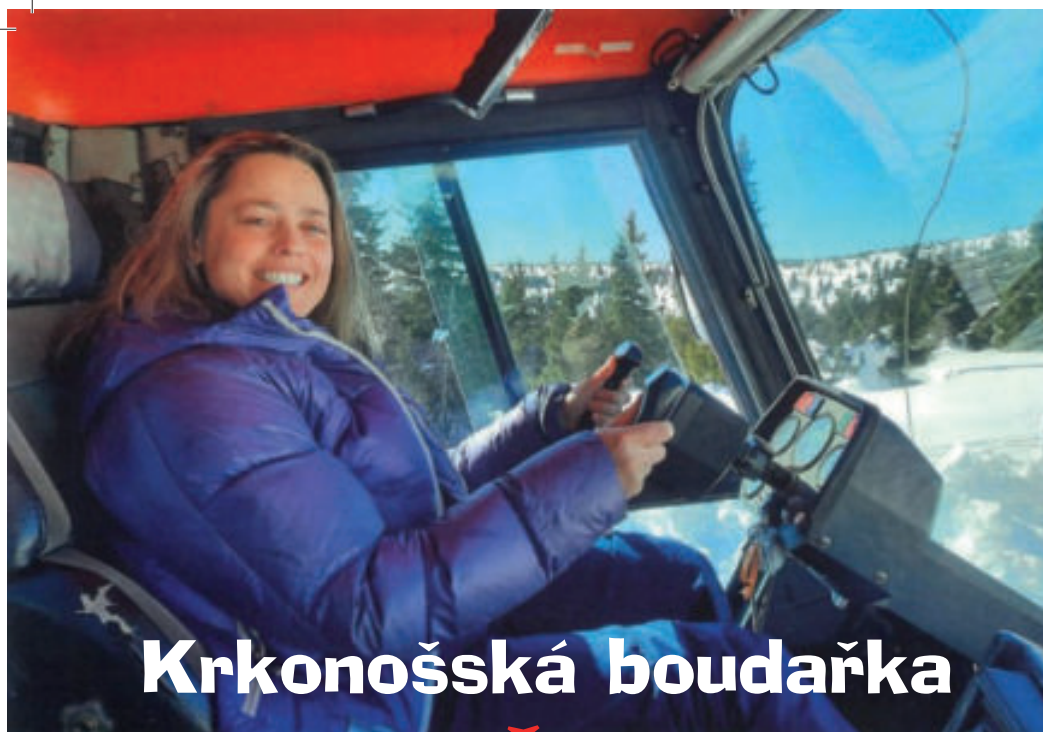
ní bylo sáhnout si na rejnoka, kraba, mořskou hvězdičku či ponořit ruku do akvária a **nechat se ožírat** malými rybkami.

Nejrychlejší dopravou po městě je samozřejmě metro. To kodaňské je plně automatické, jezdí nepřetržitě a bez strojvedoucích, což bylo velmi atraktivní i pro naše děti, když mohly sledovat cestu tunelem předním oknem.

Zahraniční výprava opět splnila svůj cíl. Poznali jsme novou část Evropy, její kulturu a díky společnému bydlení a stravování v hostelu i plno mladých lidí, se kterými naše děti konverzovaly. To je teprve vidět, jak nám – starším ročníkům – ta angličtina chybí...

Vratislav Florián – Hroch,
Klub lesní moudrosti,
Roudnice nad Labem

Krkonošská boudařka

Míša Šťastná

Chalupy nad 1000 metrů nad mořem jsou v Krkonoších označovány jako **boudy**. Proto o nájemkyni chaty Výrovka, patřící Klubu českých turistů, můžeme směle napsat, že je to „boudařka“. Patří k nemnoha ženám, které se rozhodly pro drsný život na horách, který spojily s povoláním nájemce horské boudy.

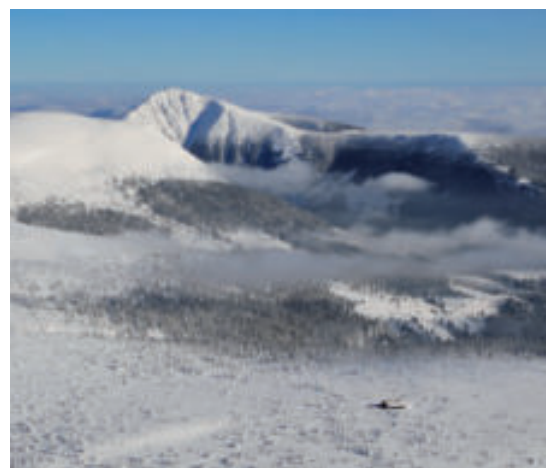
Jedním z hlavních úkolů boudaře je zajištění přísunu jídla a nápojů, které každá horská bouda nabízí. Představa romantické jízdy zimní krajinou na skútru bere rychle za své v případě silného větru dosahujícího v této oblasti i 100km rychlosti, jízdy ve vánici nebo v dešti. Často je nutné řešit problémy se spadlými stromy na cestě k civilizaci, technické poruchy na technice nebo nutnou překládku zboží v případě, kdy sněhová pokrývka končí v půli kopce. Boudařka musí mít navíc v zásobě dvě roleby, dva skútry a dvě auta. To pro případ, kdyby jeden dopravní prostředek selhal.

Jak Míša vždy zdůrazňuje: „Pro fungování Výrovky se musí nakupovat obrovské množství potravin. Od ovoce a zeleniny po mouku, mléko, cukr, takže potom, když se to jídlo uvaří a zůstanou nám na talíři zbytky, tak mně srdce krvácí. Je za tím ohromná spousta energie, kterou si mnoho lidí vůbec neumí představit“.

Se změnou dnešní společnosti se hodně mění i hosté. Někteří se nechávají dokonce vyvážet na hřebeny taxíky. Hodně se na našich nejvyšších horách začalo chodit na ski-alpech. Dnes je to takzvané. IN. Nicméně když je něco IN, stává se to okamžitě masovým. Boudařům to samozřejmě přináší peníze, ale, jak říká Míša: „Nejsem takovému šílenství úplně nakloněna. Skialpinisti už tady na hřebenech převálcovali klasické běžkaře“.

Podobný názor jako na masový rozvoj skialpinismu má boudařka i na rozvoj elektrokol. „Nabíječku neplánujeme. Zá-

Z činnosti Klubu českých turistů

zemí tu mám pro všechny, kteří přijdou pěšky, dorazí na kole nebo třeba po ruce, ale co se týče nabíjení elektrokol, tak to ne. Chci zůstat u toho, abychom se po horách pohybovali po svých.

Většina návštěvníků Výrovky si určitě všimne, jak se zde projevuje vliv **pověstné ženské ruky**. Někteří návštěvníci dokonce popisují Výrovku jako místo, kde je květin jak v botanické zahradě.

K tomu se boudařka hrdě hlásí, doplňuje: *Mimo květin se na Výrovce snažíme o dobré a kvalitní jídlo.*

V zimě nabízíme skialpinistické kurzy, v zadní části budovy máme ledovou stěnu, za kterou se nic neplatí. Samozřejmě případný dohled horského vůdce je zpoplatněn. Pak máme i vnitřní boulderovou stěnu, která je uvnitř objektu pro ubytované. Ta se líbí především dětem.

K doplnění nabídky chaty je třeba uvést i saunu. Dále chata nabízí i levnější ubytování ve dvou noclehárnách. Samozřejmě je ubytovací sleva pro členy KČT.

Pokud ve vás článek vzbudil zájem, určitě se zde stavte. Můžete ochutnat místní koláč nebo zdejší horské speciality. A když budete mít štěstí, můžete se osobně potkat s pravou krkonošskou boudařkou.

Zbyněk Báča,
Foto Petr Toman

Jarní sluníčko s lenochodem

Tradiční akci ke konci starého ročníku **Prahy turistické** a zahájení nového je **Pochod za jarním sluníčkem**. V roce 2025 se uskuteční už po dvacáté čtvrté a start a cíl bude v sobotu **29. března** na Chvalské tvrzi v Horních Počernicích. Připraveny jsou trasy od šesti do čtyřiceti kilometrů, to včetně nejdelší trasy napříč Prahou, která startuje na Zličíně. Některé trasy vedou k rozhlednám, k té nejnižší v Praze u dolno-počernické pískovny a geologické zahrady i k té nepřirodnější, z akátů spletené Doubravky. Trasy vedou k prameni Chvalky s umělým jezírkem, parky přírodními i městskými, civilizací i přírodou.

Jarní sluníčko je turistický svátek, protože začíná sezóna. Proto jsou v areálu Chvalské tvrze ukázky turistiky, turistického značení a nově i turistického závodu. Zájemci si mohou vyzkoušet, na jaké otázky mohou narazit na jednotlivých kontrolách závodu a třeba soutěžit mezi sebou.

Nezávodí se o ceny, ale všichni účastníci jsou odměněni pozorností od sponzorů. Pro vůbec nejmladší účastníky pochodu, kteří ještě sami nechodí, je určena šestikilometrová kočárková trasa. Ta je ale vhodná i pro větší děti, protože po cestě potkají několik míst, vhodných na hraní.

Protože v areálu Chvalské tvrze není jen kancelář KČT oblast Praha, ale také kulturní sál Chvalská stodola, je zde báječné místo na další program pod střechou. Odpoledne proběhne divadelní představení pro děti. Vloni bylo zpestřeno příjezdem hasičů, protože občerstvení bylo připravováno přímo pod požárním čidlem a jedna klobása se rozhodla čidlo vyzkoušet. Takže pro letošek bude vydán zákaz kouření i pro klobásy a jako občerstvení budou nabízeny párky v rohlíku, ale také polévka a guláš.

Na pozdní odpoledne je připraven Turistický večírek, kde budou vyhlášeni nejlepší pochodníci a pořadatelé uplynulého ročníku, ale hlavně přijde na řadu hudba, letos převážně ve stylu country i s výukou tanců. Tradiční je tombola a možná dojde i na nějaké překvapení, podobné, jako bylo vloni povídání a zpívání s Frantou Hackerem.

Pokud bude hezké počasí, největší atrakcí Jarního sluníčka připraví sluníčko. Tedy přesněji Slunce, společně s Měsícem. Právě 29. března nastane částečné zatmění Slunce, u nás viditelné okolo poledne. Pořadatelé pochodu tedy budou mít připraveny filtry na pozorování tohoto astronomického úkazu a také povídání o efemerních astronomických jevech.

Druhásobotaletošního astronomického jara tedy bude v Praze věnována turistice, poučení i zábavě. Členové Asociace TOM mají startovné za zvýhodněnou cenu, stejnou, jakou mají členové KČT.

Petr Teringl

Lesní moudrost je životní moudrost

Ležím v posteli a nejde mi zbavit se virózy. Kýchám a kašlu, hlava mě bolí, naříkám, ale v jedné chvíli mě napadne: ale vždyť jsem naživu – z toho je třeba se radovat! Woodcrafterský zákon říká: Buď veselý. Raduj se z toho, že žiješ.

Tyhle řádky píšu tak trochu pro sebe. Často v množství úkolů všedního dne zapomenu na radost ze života. Když si ji připomenu, den se mi rozsvítí a zpomalí. Radost ze života zatemňuje ten každodenní běh, kdy jeden úkol následuje za druhým a není ani chvíle se zastavit. Tedy: **chvíle je, ale neudělám si ji.** Moje volba.

Protože je třeba si uvědomit, že (jak se podobně píše v knize Ztracené) se nemusíme tak hnát a vlastně tím utíkat. Nemusíme makat víc. Nemusíme to zvládnout. Nemusíme být pořád na všechny milí. Nemusíme nikomu nic vysvětlovat. Nemusíme mít normální práci. Nemusíme brát lidem telefony. Nemusíme mít plán. Nemusíme se obětovat. Nemusíme. Nic.

Nebo už jen tahle „maličkost“: nemusel jsem tu být! Byl mi dán takový dar – život. I když není růžový, není ani černý, ale hýří všemi barvami. Každý den se znovu probouzíme do nového dne, který nám byl dán. A proto za něj každé ráno děkuji.

Místrem v oboru radosti ze života je moje milovaná manželka. Raduje se z maličkosti: „Jé, mně to pletení šálů podle Zuzky jde!“, „Hurá! Spaničko!“, „Mňam, zázvorový čaj.“ Den nám přináší nedocentitelné dary, když je hledáme a nacházíme v detailu. Abych je viděl, musím vědomě zpomalit. Jít pomaleji. Číst pomaleji. Jíst pomaleji. A pak vidím krásy světa. Stáváš se tak laskavý (ne líný) k sobě, když si nacházíš čas na sebe uprostřed přeplněného života. Když ubereš, teprve pak můžeš žít naplněný život.

Hledat něco dobrého na věcech, které se nám dějí, vidět krásy a dary světa – to je

postoj k životu. Někdo má to štěstí, že jej má „od přírody“, ale někdo se jej musí naučit. Jdeme tak trochu proti nastavení našeho mozku, který je od pravěku nastavený na „vyhlížení špatného počasí“. Člověk neustále monitoroval okolí, aby mohl reagovat na přicházející nebezpečí.

Hledat něco dobrého na věcech, které se nám dějí, vidět krásy a dary světa, to je postoj k životu, který prodlužuje život. Dlouhá léta jsem to cvičil i v těžkých situacích. Neřící si to dobré jen rozumem, ale cítit to v srdci, emocionálně. Jako ve filmu Šarlatán, kde Ivan Trojan představující Jana Mikoláška. Na zaprášeném věžeňském dvoře najde jednu květinu. Svět se pro něj na chvíli zastaví a rozsvítí.

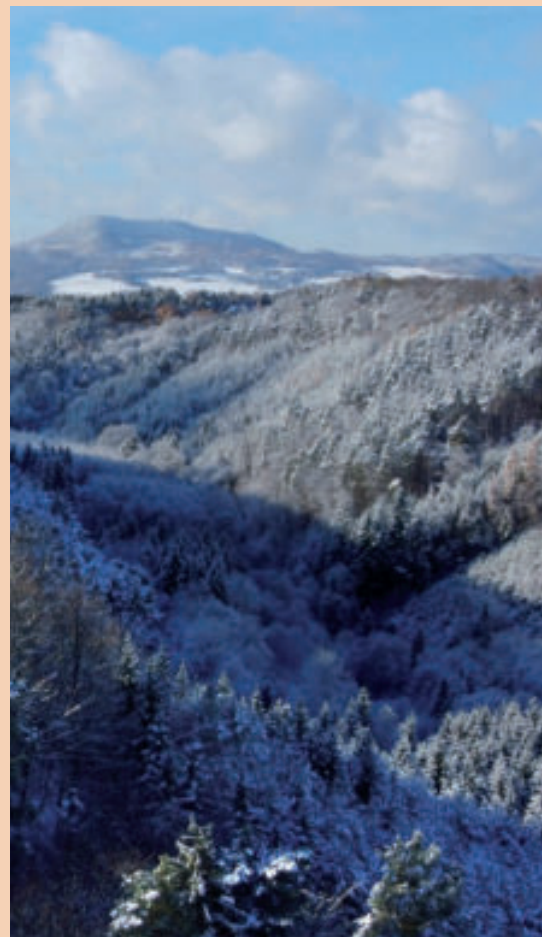
A co vy, jak se radujete z toho, že žijete?

Josef Porsch – Ablakela
ablakela@gmail.com

Woodcrafterský zákon ve světle lásky dále říká, že každá rozumná radost, kterou můžeš získat nebo dát, je nezničitelný poklad, který se zdvojnásobí pokaždé, když se o něj podělíš s jiným člověkem.

Když tohle žiješ, můžeš radost ze života rozdávat. Lidé pak s tebou chtějí být. Mají pocit, že máš nějaké kouzlo, napojení na svět.

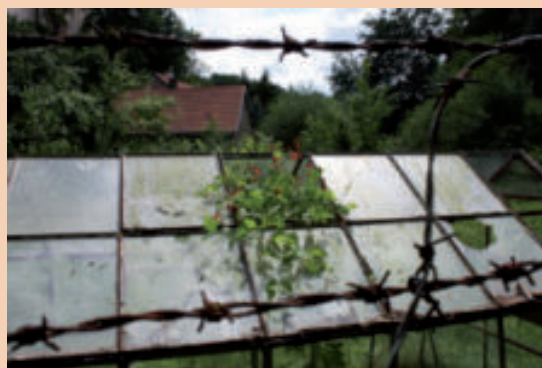
Je i s tebou dobře? Pak odhodíš slovní útoky. Používáš slovní popisnou zpětnou vazbu spíš než útoky na osobnost druhého, aby sis něco dokázal. Přirozeně sloužíš.

Ochotně pomáhej. Konej své povinnosti pro povznášející pocit, který dává služba, neboť člověk čerpá ze služby sílu.

O službě

Indiáni z vize přinášeli duchovní sílu pro druhé. Ne pro ego, ale pro druhé.

Mikešovo nožobraní

...řizný a vostrý občasník o nožích určený všem nožomilům

Victorinox Venture, Venture Pro

Zcela výjimečně vám představím pevný nůž z produkce švýcarské firmy Victorinox. Nejde o nůž zavírací.

Začnu rozdílem mezi základní verzí a verzí Pro. U ní je v rukojeti nože důlek s kovovou vložkou, takže rukojeť může být použita jako tulejka při rozdělování ohně pomocí luku.

Konstrukčně jde o takzvaný fulltang, přičemž rukojeť je z nastříknutého plastu TPE s protiskluzným povrchem a vrubováním na hřbetě a částečně i na bocích přední části. Čepel je tvaru drop point, **česky snížený hrot** s plochým výbrusem. Materiálem čepel je ocel 14C28N kalená na 59 Hrc.

Na konci rukojeti je pak patka s šestihranným otvorem sloužícím k provléknutí pojistné **šňůry** nebo navlečení na vrták do dřeva se šestihrannou stopkou. Patka má poměrně ostré hrany a pokud to uživatel vadí, nic mu nebrání v jejich sražení. Jinak může toto zakončení rukojeti posloužit třeba k rozbití autoskla. Pozor, není to návod pro mladého loupežníka, ale pro mladého záchranáře!

Základní pouzdro nože je z plastu a ve špičce má otvory sloužící jednak k případnému odkapávání vody třeba za deště, nebo se dá použít jako dmýchadlo při rozdělování ohně. Součástí základního pouzdra je jednoduchý závěs z textilního popruhu. U verze Pro je pak navíc rám nosného systému doplněný o škrtdlo Firesteel, propisovačku a pinzetu.

Ke škrtnutí firesteellem dobře poslouží ostrá hrana na hřbetu čepel. Rám, do kterého zacvaknete základní pouzdro, pak můžete buď přímo navléknout na opasek nebo k němu připevnit sponu Tek lok a tu pak připnout na opasek nebo třeba na kompresní popruh batohu.

K noži Venture Pro pak lze ještě dokoupit sadu Venture Pro Kit. Skládá se z polyesterového pouzdra, plochého vrtáku do

dřeva o průměru dva centimetry a dvou brusných kamenů, které se dají zastrčit do rámu pouzdra pro pohodlnější ostření nože klidně i někde na pařezu v lese.

Nůž při používání zvládá jak tábornické práce při pobytu v přírodě, tak práce spojené s přípravou potravy doma v kuchyni i na cestách. Díky dlouhé čepeli není problém s řezáním prutů, výrobou podpalovacího ježka ani třeba s ukrojením krajíce chleba či rozporcováním a vykostěním několika kuřat.

Ani po osmém kuřeti rozebraném na díly s řezy vedenými přes klouby, s odřezáváním krků či púlením skeletů nebylo nutné nůž doostřovat a nadále v pohodě holil chlupy na předloktí a řezal volně držený kancelářský papír.

Celkově nůž působí příznivým dojmem, i když osobně mám raději rukojeti a pouzdra z přírodních materiálů. Při uchopení rukou, a to i rukou v rukavici je uchop pevný a jistý.

Je na vás, zda dáte přednost základní verzi nebo po verzi Pro. K verzi Pro je možné dokoupit později sadu Venture Pro Kit, u základní verze ji není k čemu připevnit a brousky do čeho zasadit.

Nejnižší ceny v době psaní článku:

základní nůž Venture	1417 Kč
Venture Pro	2199 Kč
Venture Pro Kit	926 Kč

Jiří Lukeš - Mikeš

Celková délka nože:	242 mm
Délka čepel:	105 mm
Šířka čepel:	28 mm
Tloušťka čepel:	34 mm
Hmotnost nože:	120 g
Hmotnost s pouzdem:	159 g
Váha celé sady Pro Kit:	342 g

Stručná historie oddílu Práčata Rapšach

V Rapšachu jsem se ocitl rok po vojně, kterou jsem odsloužil v Českých Budějovicích, kde jsem se seznámil se svou ženou, také učitelkou. Protože jsme chtěli do jižních Čech, obešli jsme všechny tehdejší jihočeské okresy se žádostí o místo a byt. Odpověděl okres Jindřichův Hradec, který nám nabídl místo s bytem v Rapšachu. **Tak jsme to na rok, na dva vzali.** Jenže jsme váhali s odchodem. Vždycky jsme si říkali, že počkáme, až vyjdou letošní děti, protože jsou fajn... Jenže děti byly a jsou fajn pořád, takže loni v září jsme začali v Rapšachu už čtyřicátý pátý rok.

Náš oddíl vznikl už na podzim roku 1979, když jsme s manželkou Majkou první rok učili na místní základní škole. Protože nás úplně neuspokojovala tehdy povinná náplň práce v Pionýru (a protože jsem prožil krásná léta v Roudnici nad Labem, nejprve jako skaut a potom člen turistického oddílu mládeže – vždy pod vedením mého tatky „MaxiKáji“ Snětiny), založili jsme vlastně „soukromý“ turistický oddíl, který se z roku na rok rozrůstal.

Abychom mu dodali nějakou legalizaci, založili jsme v roce 1983 při místní tělovýchovné jednotě odbor turistiky a při něm TOM. Děti pracovaly stále „rozstrkány“ po pionýrských oddílech a mimo to jsme se scházeli jednou týdně k pravidelné oddílové činnosti. Protože absolvovat povinný skupinový tábor PO a ještě tábor oddílový, tj. dvakrát po čtrnácti dnech, bylo i při osmi nedělích dovolené až dost, povedlo se nám v roce 1985 oddíl osamostatnit i v PO, takže jsme si dělali svoji činnost pod dvojí registrací, jak to bylo v těch dobách běžné.

V tomto roce jsme také na památku velké akce – celotáborové hry s husitskou tematikou, při které jsme v husitských krojích táhli z jižních Čech až na Vysočinu – pojmenovali oddíl „Práčata“.

Od roku 1990 jsme již pouze TOM při KČT Rapšach. Od roku 1992 členy Asociace TOM a samozřejmě jsme stále i členy Klubu českých turistů.

V současné době máme 25 dětí, které vyvíjejí celoroční oddílovou činnost včetně pravidelných každotýdenních oddílových schůzek. Celkem je nás ale letos 114 členů, protože máme poměrně velký kádr závodníků TZ, kteří již vyrostli z dětských let, a hlavně spoustu „spících“ členů. To jsou hlavně ti, kteří bydlí mimo Rapšach a účastní se jen letního tábora nebo větších víkendových akcí. Jsou to v převážné většině naši bývalí, dnes už dospělí členové, a jejich děti. S víkendovými akcemi pomáhá dalších šest vedoucích, na tábory jezdí 14 – 16 vedoucích a instruktorů. **Na vesnici se šesti sty obyvateli je to až dost.**

Hlavní naší činností kromě pravidelných týdenních schůzek je pěší turistika a cykloturistika, z finančních důvodů hlavně po blízkém okolí. Pořádáme také pravidelné akce, jako je Novoroční pochod, Kuličkaíada (letos 27. ročník), prázdninová Výzva na jarní prázdniny, Mistr uzlů, Mistr šifer, Maškarní karneval, Dětský den v Českých Velenicích, týden na kolech pro „starší a pokročilé“, Drakiáda...

V letech 1991 až 2001 jsme pořádali dva dálkové pochody. Pochody po deseti letech skončily pro nezáměr přespolních, ale v roce 2022 byly zase obnoveny. Nejstarší naší akcí je „Turnaj v líném tenise“, který se 30. prosince 2024 uskutečnil již po čtyřicáté.

Mimoto naše starší děti jezdí už spoustu let na letní táborové školy, pořádané Asociací TOM ČR. Sice se z nich stávají instruktoři, ale v dalších letech bohužel odcházejí na vysoké školy, pak se žení a vdávají nebo jdou za prací mimo Rapšach. Naštěstí ne úplně všichni a někteří se alespoň na tábor vrací...

Vyrcholením celoroční činnosti je oddílový tábor u říčky Dračice, kde máme každé léto vybudovanu základnu i k pronajmutí. Největší náplň oddílového roku zabírají v posledních letech Turistické závody, kterých se pravidelně účastníme s vynikajícími výsledky.

Bohužel v posledních letech, kdy jsem odešel do důchodu, jsem ztratil zázemí ve škole, takže je všechno trochu složitější. Také mám problém se sháněním nástupce. Letos se začalo trochu blýskat na lepší časy, ale nerad bych to zakřiknul...

Karel Snětina - Kája,
TOM Práčata, Rapšach

Živý Betlém

Náš otrokovický turistický oddíl mládeže a otrokovická farnost uspořádaly opět po dvou letech tradiční vánoční akci s názvem Živý Betlém. Tato oblíbená akce, která se koná již od roku 1997, proběhla letos již po čtrnácté a přilákala stovky návštěvníků, kteří přišli společně prožít pradávňý příběh. Ten si každoročně připomínáme rozdáváním dáreků, zpíváním koled a trávením času s našimi nejbližšími. Všechny tyto tři aktivity byly znázorněny svatou rodinou s Ježíškem, andělským sborem a dary, které přinesli jak pastýři se třemi králi, tak i vybraní řemeslníci z různých částí Otrokovic.

KADAQ slaví 40

V kulturním domě Na Rybníčku jsme se sešli se všemi aktuálními i mnoha bývalými členy, jejich rodinami a přáteli oddílu, abychom společně zavzpomínali na vše, co jsme v oddíle během čtyřiceti let zažili.

Program byl opravdu bohatý. Začali jsme *zapálením* slavnostního taborového ohně, následovala televizní zdravotní poradna našich členů. Poté nám čtyři nynější členové, Tom, Eliška, Tygr a Dib a jeden bývalý, Juráš, představili svých dvacet oddílových fotek ve formátu Pecha Kucha.

Keliš nás potěšil premiérou klipu Kadao 40. Naše děti si připravily scénku *Vývoj Kadaáka*, na kterou navázalo hudební představení našich členů – slavné kapely Plastici v čele s Marcelem. Večer završila balónková

tombola a společný zábavotanec limba. K tomu všemu jsme mohli ochutnat napečené dobroty našich maminek, za což jim velmi děkujeme, a také skvělý narozeninový dort.

Celý večer byl doprovázen výstavou kronik, promítáním fotek a videí z akcí, všichni se mohli vyfotit ve fotokoutku s rekvizitami z oddílových táborů. Do toho povídání s těmi, se kterými jsme se už tak dlouho nesetkali. Bylo to velkolepé, **bylo to kadaácké** a my vám děkujeme, že jste to oslavili s námi! Kadao, vše nejlepší!

*Adam DiB Weicht,
TOM KADAQ, Opava*

Pro velkou část návštěvníků byl největším lákadlem let anděla z věže kostela, prohlídka vánočně vyzdobeného kostela s vyřezávaným betlémem a pro děti malý výběh se zvířátky. Díky podpoře města Otrokovice byla akce kvalitně ozvučena, což ocenil každý návštěvník. V závěru proběhlo požehnání otce Pavla Šupola, zpěv písně *Narodil se Kristus Pán* a společné rozsvícení svíček Betlémským světlem, které symbolizuje naději v dnešním ne vždy jednoduchém světě.

A určitě nikomu nevadilo, že Ježíškem byla letos malá dcerka našeho hlavního vedoucího.

*Petr Blahuš - Sympaták,
TOM Otrokovice*

Radovánky s Radovánkou

Brigáda na Kusalínu

Jako každoročně, i letos jsme přiložili ruku k dílu a uspořádali jsme brigádu na jedné z chalup tomíků – na Kusalínu. Původně jsme měli jet na Polanu, ale zde již mákly Zlaté šípy. Domluvili jsme se s Janou Homolkovou, že vyrazíme na milované Kusalíno, kde popadaly stromy. Bylo to moc fajn.

Už v pátek po cestě jsme učinili pořádný nákup v řeznictví v Jablůnce, kde jsme nakoupili jídlo na celou sobotu – hlavně klobásy na opékání během dne a uzené do večerní zelnáčky.

Na brigádu nás vyrazilo **sedmáct se šesti motorovými pilami**. Jesus svým teréňákem dojel až k chatě. Nahoru jsme s batohem na zádech došli až za tmy, přesto bylo večer dost času na hraní deskovek.

V sobotu, po vydatné snídani v podobě míchaných vajíček, jsme se vrhli do práce. Jesus s Vincem shodili a naporcovali dva stromy. Ostatní svázeli špalky, štípali, uklízeli kolem chalupy. Taky jsme opravovali vchodové dveře. Večer došla řada na zábavnou společenskou hru Devadesátka i na společné zpívání s kytarou.

Práce nám šla od ruky tak, že jsme v neděli již jen uklízeli, sbalili, srovnali nářadí a dřevo, naložili odpad a sešli zpět k autům. Po cestě jsme si povídali o příjemně a užitečně stráveném víkend.

*Tom Weicht,
TOM KADAO, Opava*

Dva týdny před Vánocemi proběhla poslední víkendovka roku 2024 liberecké Radovánky. Útočiště v horských Hraběticích v kombinaci se sněhovou nadílkou bylo ideální kombinací, jak strávit vydatný víkend.

Bilancovali jsme naši činnost v roce 2024 a napočítali, mimo jiné, devět víkendovek, jeden dětský den, letní tábor, 43 dní programu a 388 účastníků na pobytových akcích. Těšíme se na rok 2025!

*Adolf Pštros,
TOM Radovánka, Liberec*

Co bylo v listopadu, a prosinci 2024 a v lednu 2025

❑ Vráta Jagla a jeho přátelé natírali plot, natírali lavice, zkrátka co bylo dřevěné, tomu to natřeli. To vše ve Stříbrných Horách.

❑ Teplický městský úřad napsal tomíkům, aby z každé odžité a odrekreované dobré duše v dědovské chalupě zaplatili docela tučnou sumičku vzdušného. Tereziánská dřevěnice je skromná, spartánská a chvála Přírodě stále autentická a hostí většinou skromnou, spartánskou a bavoráky neoplývající klientelu, od obce nic nechceme, odpad si vzorně platíme, proto nám přišla tahle výzva *tak trochu pitomá*. Přišla navíc v době, kdy jsme s pomocí nového pana správce likvidovali následky povodně a měli fakt jiné starosti.

❑ 12. října se do Kralovic k Voleskému rybníku sjelo množství závodnic a závodníků, kteří sice v noci klepali kosu v nevytápěných chatkách (Zvíře z Rapšachu hlavně!), ale o to nadšeněji závodili, běhali, orientovali se. Češi se potkávali se Slováci a náčelník tomíků měl pak tu milou povinnost předat diplomy a medaile borcům z obou republik.

❑ K dobré náladě a přívětivé atmosféře závodů přispěla také Regina Bohmová z TOM Rokytná, na závodech pokrtila svou knížku *Dávný vzkaz*.

❑ Ústředí vyzvalo oddíly, aby se přihlásily na frýdlantský sněm a navrhly, koho by mělo náčelnictvo vyznamenat Stříbrným hořcem.

❑ Začala montáž tepelného čerpadla ve sloupské ubytovně.

❑ Vášnivou debatu, která se rozpoutala kolem **formiček na hořce** a která našim spolkem doslova otrásla, neoslyšelo několik kolegů z roztockého ústředí. Vmžiku vznikla jiná, zjednodušená forma formiček, rozlétly se po republice - a domácnosti tomíků na Moravě, ve Slezsku ano i v českých zemích, se rozvoněly perničky milovaného tvaru, nyní tak snadno z forem vylupovaných.

❑ Kolem Pacova se dovádělo a bloudilo, už po osmdvacáté, za účasti sta nadšenců a odvážlivců, prostě tomíků.

❑ V Pacově, městě s tradičně silnou základnou tomíků, se také debatovalo, jak dále ve vedení tamního oddílu a jak sladit přístupy tradicionalistické a dejme tomu novátorské. Držme v téhle debatě pacovským tomíkům palce.

❑ Podzimní prázdniny tomíci využili pro řadu skvělých výprav. Ti z Třicítky a Dvojky osvobožovali ve Frenštátu princeznu Fionu, českolipští vyrazili do Janova a trajdali okolím, Sůvy z Prahy v Pacově dlabaly dýni, Zlaté šípy zase vyrazily na Kokořínsko a zdolaly Bezděz a Kokořín, tak nějak máchovský.

❑ Ve Sloupu skončila instalace tepelných čerpadel, která se však ne a nemohla rozjet. Proč? Protože nás ani ve snu nenapadlo, že realizační firma pitomě vyplní doklady potřebné k připojení, protože jsme s předstihem museli přejít k Yello (od nového roku jsou u ní všichni, kdo sdílí Skautskou energii), protože nás nenapadlo, že zdlouhavost domluv mezi Yello a Čezem bude strašlivá a odpovídající tomu, jako bychom chtěli spustit novou jadernou elektrárnu. My ale chceme jen a pouze připojit, dávat spolkové peníze výše zmíněným molochům. Automat, který vás nechává čekat a pak vám po minutách **hrůzy a beznaděje** nabídne konečně opravdového živáčka, už u obou společností nenávidíme víc než ranní budík. Inu, měli jsme být ve věci čilejší i my, ústředníci.

❑ Tomek Hurt školil v listopadu online ESO a účetní gramotnost tomíků vyletěla jeho přičiněním do závratných výšin.

❑ Jiří Lukeš - Mikeš, znalec nožů a autor Řízného vobčasníku, Jiří Chour, grafik Tomíka, a Tomáš Novotný se dohodli, že do sněmu v Hradci Králové v roce 2027 spatří světlo světa knížka věnovaná jen a pouze nožům. Těšme se!

❑ Roztocké řady posílila po Pepovi Erbenovi Lucie Páralová (31), která převzala do své správy pojištění, evidenci oddílů a jejich zápis do rejstříku a další radostnou administrativu.

❑ Šéf rozpočtového výboru sněmovny Josef Bernard (Stan) si spolu s Davidem Šimkem a dalšími dobrými lidmi vzali za své prosadit ve sněmovně navýšení podpory pro spolky. Zvýšit peníze určené našim organizacím se rozhodli i poslanci opoziční. Čí návrh zvítězil, je nasnadě, a tak grantové komise rozdělují pro rok 2025 **stejnou částku** jako v roce předchozím. Aspoň že tak...

❑ Jiří Vilhelm, vedoucí tomíků z Orlové, se ve zdraví a svěžesti dožil osmdesátky a ústředí a mnozí kolegové mu k významnému jubileu blahopřáli.

❑ Tomíci v mnoha oddílech vzpomněli pětatřiceti let svobody.

❑ V Jirkově plála a sálala chlebová pec, replika pece barokní, do které neúnavný Jirka Černer nepřestavně přikládal. Pec, podobná svým větším sestrám ve Vítkovicích či jinde v ocelovém srdci republiky, v podstatě nevyhasíná a Jirka nabyl zručnosti profesionálního pekaře chleba.

❑ Rozjely se šablony, projekt ministerstva školství, zaměřený na podporu spolků a lidí v nich.

❑ Maruška Bařinová z frýdlantských Divočáků oslavila se svým oddílem a svými blízkými devadesáté narozeniny. Do-

žila se jich v plné svěžesti, s úsměvem na rtech a optimismem v duši. Maruško, Mariánko, blahopřejeme.

❑ Počet tomíků, kteří byli registrováni v naší asociaci na konci roku 2024, dosáhl 10 166 a překonal tak mírně, mírnoučce rok předchozí.

❑ Z pěti pošt v okolí Roztok odcházely balíčky s medem a misticčkou. Smaltovaná miska jest ozdobena hořcem, med je od roztockých včelařů.

❑ Podle doložených svědectví je největším blahem tomíka vzít si ponožky s hořcem, nasadit si nákrčník s týmž motivem, rozdělat perničkové těsto a ovonět ho našim medem. K vaření užít - jak jinak - i novou misku se zmíněným kvítkem a než se perničky upečou, listovat si v časopise plném našeho kvítí. Tak jako Jakub Decker z Rapšachu, jmenovaný jinde jako **Zvíře**.

❑ Tomáš Fúsek, tomík ze Šluknovského výběžku, spolupracoval se Schrodingerovým institutem a Česká televize o tom natočila v rámci projektu Cesty víry zajímavý dokument.

❑ Oťas Müller natíral stožáry ve Sloupu v barvách národních a taky do černé a žluté, abychom si ve stejnojmenném herberku připomínali barvy někdejšího zeměpána Ferdinanda Dobrotivého.

❑ Stožáry na samém konci prosince vztýčili silní tomíci z Dakotů a Chippewy a také zmíněný Oťas s otčímem Radkem. Na jejich špičkách se třepotají dvě milé vlajky: česká a naše spolková, s hořcem.

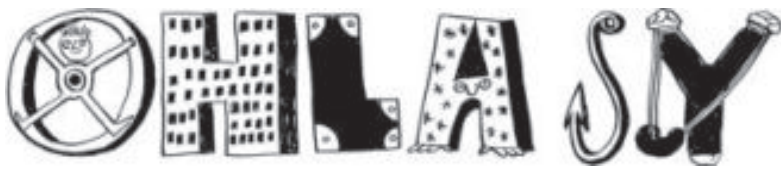
❑ Oparnem se o Vánocích prohnaly divoké větry, které srazily strom z obecního lesa přímo na náš Domeček. Větve zničily střechu, kterou pak pár dní v lednu opravoval Mimoň Hradecký s bratrem Kubou.

❑ Ve Frýdlantu nad Ostravicí a také v Roztokách se připravoval sněm. Trochu v poklusu, malinko ve skluzu daném narozením. Nakonec vše ale dobře dopadlo, jak si laskavý čtenář přečte na jiném místě Tomíka.

❑ Zlaté šípy, poňouknuty náčelníkem, začaly sbírat peníze na výstavbu své zbrusu nové klubovny na *platformě Donio*. V době přípravy tohoto čísla nasbíraly bezmála 300 000 Kč dobré české měny. Klubovna bude podpořena i z ústředních zdrojů tomíků a z rozpočtu města Valašské Meziříčí.

❑ Pavel Vaňásek chystal pro Kamenku zbrusu novou kuchyňskou linku a Jindra Zápotocký se v Janově těšil na novou podlahu v patře.

No řekněte sami, kdo tohle má?

Pro Mariánku k 90. narozeninám

22. listopadu 2024 oslavila naše milá Mariánka 90 let. Přichystali jsme naprosto báječné překvapení. Oslavenkyně do poslední chvíle nevěděla, že jde do náručí více jak osmdesáti gratulantů, kteří se sjeli z celého kraje či koutů republiky. S velkou vděčností děkujeme za její život. Se skromností a pokorou nás neustále učí jak být dobrým člověkem. Nejlépe to vystihuje báseň, kterou pro ni složil náš člen Vláda Skotnica.

*Pavla Skotnicová,
TOM Divočáci,
Frýdlant nad Ostravicí*

*Devadesát let je pro mnohé zbožným přáním, touhou, je to smělý sen,
ne pro Tebe však, Mariánko, proto dovol, ať slavit můžeme Tvůj vzácný den.
Je hezké vidět Tě stále silnou, veselou a upřímnou, s přirozenou skromností,
se srdcem na dlani, hlasem pevným a úsměvem, co pln životních je moudrostí.*

*Vzpomínky vracejí se na Morávku, kde dětství se sourozenci prožívalš v lůně hor,
tam, kde člověk pokory se učí, tam, kde vyrůstal náš budoucí vzor.
Olomoucké studium Newtonových zákonů, pokroucené sinusoidy, integrály, derivace,
těch pár let rychle uplynulo a ve Frýdlantu nová výzva – učitelská práce.*

*Snad všichni s láskou vzpomínají na spravedlivou profesorku, na její moudrá slova...
Třeba „pohyb je život“, to přece neřekl by nikdo jiný, než Mariánka Bařinová.
Bohužel ne vždy učit studenty a životem je vést bylo v době rudých vládců snadné,
však Mariánka vždy věděla, kde znaménko je záporné a kde má být kladné.*

*Oddíl Divočáků, to je spousta radosti, nadšení, zážitků, vzpomínek a krásných chvil,
všichni, kdo divočáky jsou a byli, Ti děkují, Mariánko, že ukázalaš jim jak jít a najít cíl.
Mariánko, děkujeme za to, co jsi nám dala a naučila, ukázala, jak být dobrý člověk,
a také to, že není dobré litovat se, na svět se mračit a nadávat na věk...*

*Přejeme Ti, Mariánko, zvláště zdraví a spousta každodenních radostí a důvodů se smát,
přejeme Ti s láskou, vděčností a úctou, s vědomím, že není nikdo, kdo neměl by Tě rád.*

Tříkrálová Okoř 2025

Na náš tradiční, letos už 57. ročník vyrazilo i díky pěknému počasí bezmála 800 lidí. Prošli si známou trasu Praha – Okoř – Roztoky. Cestou se jako vždy mohli občerstvit u kaple v Čičovicích, na Okoři vyplnili vědomostní kvíz, obdivovali nádherné dravce pana Straky a pak šup k cíli, buď naším autobusem nebo, kdo ještě mohl, po svých, zkrátka vše se dělo jako každý rok, protože tradice je tradice.

V cíli na zámečku zpívali z plných hrdélek Tři králové, letos se v této oblíbené funkci střídalo Kulíšků dokonce dvanáct. Zpovídali nás redaktori z rozhlasu, přijela i televize. Lidé byli spokojeni a my tím pádem také. Takže – kdo ještě nebyl na Okoři? Příští rok se vše bude opakovat zase. Těšíme se na vás!

*Jindra Pavlíčková,
TOM Kulíšci, Roztoky*

**Tomík č. 133,
únor 2025**

Časopis turistických oddílů mládeže.

Vydává Asociace TOM ČR
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR

Redakce:

ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Roztoky.

Tel. 220 910 460, 220 910 314
mobil: 777 322 785

E-mail: ustredi@a-tom.cz,
www.a-tom.cz

Číslo do tisku připravili: Jiří Chour,
Tomáš Novotný,

Denisa Stanislavová, Petr Balcer
Grafika: Jiří Chour

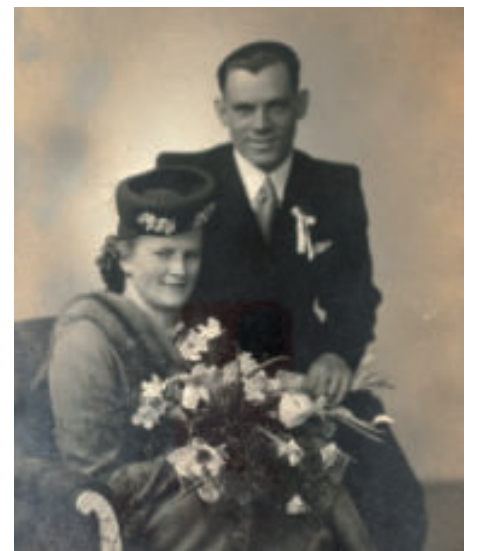
Foto obálka: Tomek Hurt

ostatní fotografie: oddíloví vedoucí
Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář.

Náklad 650 výtisků.

Vydání tohoto čísla podpořil
Klub českých turistů.

**Uzávěrka příštího čísla
20. března 2025.**

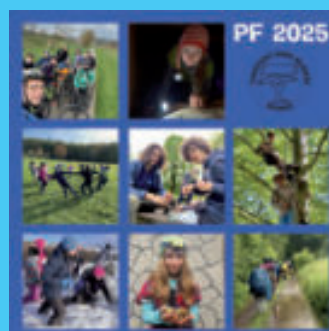
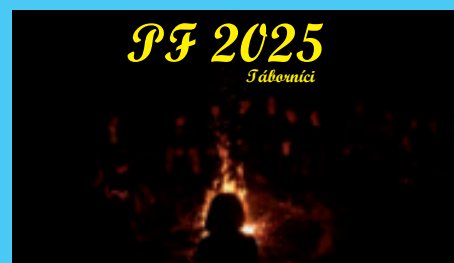
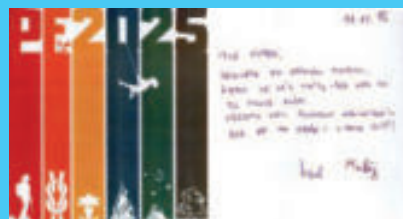
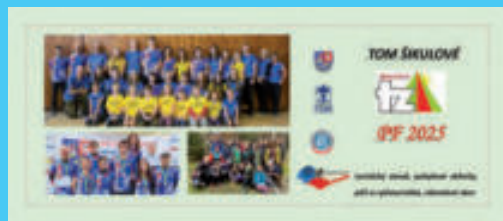

Co oddíl spojí

Je pro vás oddíl vším? Nebo alespoň hodně důležitý? Na tuhle otázku většina tomíků odpoví kladně. Co ale takoví, kteří mezi tomíky/tomíčkami našli manžela či manželku, partnerku anebo partnera pro život? Patříte mezi ně? A chcete se o váš příběh podělit?

Spouštíme novou sérii krátkých filmů z dílny berounského tomíka Michala Merhauta-Chroštího a jeho ženy Kateřiny. Startujeme nejpozději v květnu 2025. První odvážnou – a ve spolku známou – dvojici už máme. Hledáme dalších devět.

Těšíme se na vaše příběhy. Přihlašte se prosím na adrese ton@a-tom.cz.

VEVERK JOACHYM A SAŇ

